

JRISS

Journal of Ratchathani Innovative Social Sciences

วารสาร

ราชธานีนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์

ISSN : 2586-8446

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2561

Vol.2 No.1 January - March 2018

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชธานี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ พัฒนางค์ความรู้ทางวิชาการ ด้านการศึกษา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี บริหารธุรกิจและการจัดการ การท่องเที่ยว การจัดการการโรงแรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเชิงวิชาการ ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ นักศึกษา นักวิชาการ และผู้สนใจ ทั้งในและนอกสถาบัน
3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนานวัตกรรมด้านการศึกษา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี บริหารธุรกิจและการจัดการ การท่องเที่ยว การจัดการการโรงแรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

กำหนดการเผยแพร่ กำหนดการตีพิมพ์ปีละ 4 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม

ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน

ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - กันยายน

ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม

ที่ปรึกษา

นายกสภามหาวิทยาลัยราชธานี

ดร.วิลาวัณย์ ต้นวัฒนพงษ์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชธานี

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัสวภูมิ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิญญ์ สมพงษ์ธรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมลักษณ์ กุลพิจิตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.เอกวิทย์ มณีธ

มหาวิทยาลัยบูรพา

รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ้ง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พุทธรประเสริฐ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวงศ์ พูนพล
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยนิษฐ์ โชติวนิช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณภัทร์
อาจารย์ ดร.สุรางคนา มัณยานนท์
อาจารย์ ดร.วรรณกร ศรีรอด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยพะเยา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชธานี
มหาวิทยาลัยราชธานี

ผู้ประสานงานและเผยแพร่

อาจารย์เมชาวี ตันวัฒนะพงษ์
อาจารย์กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์
อาจารย์ธนาศักดิ์ ข่ายกระโทก
อาจารย์สิริมา บุรณกุล

ติดต่อกองบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยราชธานี เลขที่ 261 ถนนเลียงเมือง ตำบลแจระแม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
โทร 045-319-900 ต่อ 110 โทรสาร 045-319-911 E-mail: jriss@rtu.ac.th

พิมพ์ที่

บริษัท ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุป จำกัด เลขที่ 56 ถนนแก้วเสนา ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี 34190 โทรศัพท์ 0-4532-4777-9 โทรสาร 0-4532-4788

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารราชธานีนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์ ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviews) อย่างน้อย 2 ท่าน ข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสาร เป็นวรรณกรรมของผู้เขียน กองบรรณาธิการหรือมหาวิทยาลัยราชธานี ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

บทบรรณาธิการ

ข่าวใหญ่ทั้งในทางหนังสือพิมพ์และสังคมออนไลน์ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาคือ แนวโน้มของสถาบันระดับอุดมศึกษาทั่วโลกต้องปรับตัวเองขนานใหญ่ หรือไม่ก็ต้องปิดตัวเองลง ผลกระทบดังกล่าวนี้เกิดขึ้นกับทุกประเทศ ไม่เว้นแม้แต่ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นแนวหน้าในด้านความสามารถในการจัดการศึกษาของโลก ประเทศไทยเองก็มีบรรยากาศที่ไม่น่าไว้วางใจเท่าไรนัก โดยเฉพาะการคุมเข้มหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาเอง และขององค์กรอิสระที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีกสองฉบับในช่วงที่ผ่านมา ขณะเดียวกันทิศทางการและนโยบายในการจัดการศึกษาระดับนี้ก็ยังไม่ค่อยชัดเจนว่าจะก้าวกันต่อไปอย่างไรดี

เมื่อไม่นานมานี้ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการก็ให้แนวนโยบายและให้ข่าวต่อสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่องว่าอยากเห็นการปรับตัวของมหาวิทยาลัย ทั้งของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน นัยว่าอยากเห็นหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาตอบโจทย์ปัญหาของประเทศมากขึ้น คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาต้องตอบสนองตลาดผู้ใช้บัณฑิต นักธุรกิจหัวใจนักวิชาการก็เสนอแนะแนวทางกันอีกอย่างต่อเนื่องกันเป็นระลอก ขณะเดียวกันพันธนาการที่มีอยู่ก็ไม่มีวิแวว่าจะเปลี่ยนแปลง สถานการณ์การจัดการอุดมศึกษาของไทยในปัจจุบันจึงมีความขัดแย้งระหว่างแนวคิด นโยบาย และการปฏิบัติ คือ ความต้องการเสมือนหนึ่งอยากให้นักกีฬาไทยได้แชมป์วีรร้อยเมตร แต่ขณะเดียวกันถ่วงขานักวิ่งด้วยลูกตุ้มเหล็ก จึงทำให้การบริหารงานระดับอุดมศึกษาของไทยเหมือนกับเป็นโรงเรียนอนุบาล ทั้งๆ ที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เต็มไปด้วยนักวิชาการชั้นสูง มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ และความรู้ความสามารถมากมาย แต่ก็ถูกกำกับการทำงานยังกับเด็กอนุบาล ไม่ไว้วางใจให้รับผิดชอบงานด้วยตนเองเท่าที่ควร

ในฐานะบรรณาธิการวารสารทางวิชาการ อยากขอเชิญชวนนักวิชาการ คณาจารย์ และผู้บริหารระดับสถาบันอุดมศึกษาได้เขียนบทความแสดงความคิดเห็น และช่วยกันหาทางออกให้กับการบริหารและการจัดการศึกษาของประเทศไทย อันเป็นที่รักยิ่งของพวกเราทุกคนด้วยว่า เราควรจะเดินหน้ากันต่อไปอย่างไรดี โดยส่งบทความของท่านมายังมหาวิทยาลัย หรือ email ของฝ่ายจัดทำวารสาร หรือของบรรณาธิการ samubon@hotmail.com ก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์ ดร. สมาน อัครวุฒิ
บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความวิชาการ

อดีตหรือปัจจุบันที่ส่งผลสำคัญกับการดำรงชีวิตของเรา

สมาน อัครวุฒิ

1

บทความวิจัย

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ

ชฎาพร สารมาศ, ทองสุข วันแสน, ประสิทธิ์ นิมจินดา, วสันต์ หอมจันทร์

9

สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

วราภรณ์ บุญอ้อย, เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม

24

การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

จิณัฐกานต์ รัชชะ, อานันท์ ทาปทา, สุวิมล โพธิ์กลิ่น

41

ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี

สกลรัชต์ คงรอด, อัญญาณี อดทน

53

ปริทัศน์หนังสือ

“Confident Digital Content: Master the fundamentals of online video,
design, writing and social media to supercharge your career” by Adam Waters.

สมาน อัครวุฒิ

63

อดีตหรือปัจจุบันที่ส่งผลสำคัญกับการดำรงชีวิตของเรา Past or Present That Importantly Affects How We Live Our lives

สมาน อัครภูมิ¹

บทคัดย่อ

เชื่อว่าคนส่วนใหญ่รวมทั้งผู้เขียนในอดีตด้วย เคยเชื่อว่าอดีตเป็นปัจจัยที่ทำให้เราเป็นอยู่ที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคตของเรา แต่ถ้าผมจะเสนอว่า “การรับรู้และทัศนคติในปัจจุบันของเราต่างหากที่มีผลสำคัญต่อการใช้ชีวิตของเราในปัจจุบันและอนาคต” แล้วเชื่อว่าบางท่านคงบอกว่า ผมเสียสติไปแน่ๆ แต่พอได้ศึกษาแนวคิดของ Adler จึงพบอีกแนวคิดหนึ่งที่แตกต่างไปจากแนวคิดของ Freud จึงเป็นแรงบันดาลใจให้เขียนบทความนี้ เพื่อสนับสนุนสิ่งที่ผู้เขียนสนใจมากกว่าสิบปีที่ผ่านมา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงแนวคิดของนักทฤษฎีที่ยิ่งใหญ่สองท่าน คนหนึ่งคือ Freud ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดทางวิชาการของผู้เขียนมากกว่าสิบปี อีกคนหนึ่งคือ Adler ซึ่งก็คงมีอิทธิพลต่อวงวิชาการมายาวนานเช่นกัน เพียงแต่ผู้เขียนเพิ่งได้ศึกษาแนวคิดของเขาเมื่อไม่นานมานี้เอง แต่ตั้งใจและเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์จึงได้นำมาแลกเปลี่ยนกันวันนี้ครับ

คำสำคัญ: อดีตหรือปัจจุบัน ผลสำคัญ ชีวิตของเรา

Abstract

I believed that most people, like me in the past, used to believe that past experiences were factors that our present and future lives depend on. But, if I propose that “our perceptions of the past and present attitudes pay important role on our present and future lives”, someone might say that I was insane. However, after I happened to come across Adler’s theory, I found the opposite theory of Freud’s. This inspired me to write this article to support my belief that has been my interest for the last ten years. This article aimed to point out the different thoughts of the two magnificent theorists. The ONE, Freud, who had influenced me over forty years while the OTHER, Adler, who might have been long influenced the academic society, but I just happened to

¹ รองศาสตราจารย์, ดร. , ข้าราชการบำนาญ และอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
(Associate Professor, Dr., Retired Government Official and a Part Time Lecturer at Sisaket Rajabhat University)

come across his theory not long ago, but hit my mind, and though it might be useful to share today.

Keywords: Past or Present, Affect, Our Lives

แรงจูงใจในการเขียนบทความ

กว่าครึ่งหนึ่งของชีวิตที่ผู้เขียนเชื่อเรื่องอิทธิพลของชีวิตในวัยเด็ก ประสบการณ์ในอดีต สภาพแวดล้อม รวมทั้งกรรมเก่า เป็นปัจจัยหรือตัวกำหนดชีวิตของตนเอง นอกจากนี้แล้ว แนวคิด ทฤษฎีที่เล่าเรียนในการเตรียมตัวเป็นครู โดยเฉพาะหลักจิตวิทยาตามแนวคิดของ Freud ทำให้ผู้เขียนเชื่อตามหลักคิดที่กล่าวมาข้างต้นอย่างสนิทใจ

ในอดีตนั้น ผู้เขียนเป็นคนที่สุขภาพไม่ค่อยดี ในปี 2513 เคยตรวจพบว่าป่วยเป็นโรคไพบี้น้ำและหมอบอกว่าอาจจะมีชีวิตอยู่ได้ไม่เกิน 5 ปี แต่ก็รอด อย่างไรก็ตาม ในปี 2522 เป็นโรคขาดอาหารอย่างรุนแรง ปี 2525 เป็นไวรัสตับอักเสบ ปี 2528 เป็นโรคสะเก็ดเงิน ปี 2530 มีไขมันในเส้นเลือดสูง และป่วยหนักที่สุด คือ ในปี 2549 และทุกครั้งที่ป่วยก็โทษกรรมเก่าและทำใจยอมรับโชคชะตาโดยดูสุภูมิ และเมื่อหายป่วยก็นึกขอบคุณความดีที่สร้างไว้ จึงเข้าใจว่านั่นเป็นส่วนเกื้อหนุนให้มีชีวิตรอดเพื่อทำดีกันต่อไป อย่างไรก็ตามการเจ็บป่วยในปี 2549 เป็นการป่วยหนักถึงจุดที่เรียกว่าตายแล้วฟื้น และต้องนอนรักษาตัวอยู่หลายเดือน จึงได้มีเวลานอนทบทวนว่าอะไรเกิดขึ้นกับตัวเอง และทำไมการเจ็บป่วยครั้งสุดท้ายกับที่ป่วยในปี 2549 จึงทิ้งช่วงเวลาห่างกันเกือบ 20 ปี และขณะเดียวกันลูกศิษย์ที่มาเยี่ยมก็มีหนังสือ วิถีทัศน์ เทปเสียง แนะนำการดูแลตัวเอง รวมถึงคำบรรยายธรรมะ มาฝากด้วย จึงได้ศึกษาแนวคิดเหล่านั้นเพิ่มเติม

จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ผวนกับข้อมูลใหม่ และบทสรุปจากการไตร่ตรอง จึงได้ข้อสรุปว่า (1) ร่างกายของคนเรามีความอดทนและพร้อมจะมีชีวิตอยู่มากกว่าที่จะตาย (2) ชีวิตเราจะเป็นอย่างไรอยู่ที่การปฏิบัติตัวของเรา และ (3) การปฏิบัติตัวของเราจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับ การรับรู้และการตีความประสบการณ์ของเราและการตัดสินใจ ณ ปัจจุบัน มากกว่าปัจจัยหรืออิทธิพลในอดีต จึงนำมาสู่ข้อสรุปที่ว่า “กรรมเก่าเป็นแค่ปัจจัยที่ทำให้ได้เกิดมาในชาตินี้เท่านั้น ส่วนชีวิตชาตินี้จะเป็นอย่างไรเป็นการตัดสินใจและมีมือของชาตินี้ทั้งสิ้น” (สมาน อัสวภูมิ, 2553) ข้อสรุปดังกล่าวกินความรวมถึงประสบการณ์และการปฏิบัติตนที่ผ่านมาในชาตินี้ด้วยว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นแค่ปัจจัยให้เราเป็นอย่างที่เราเป็นมาถึง ณ จุดปัจจุบันนี้เท่านั้น แต่วันนี้หรือวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจและกระทำ ณ ปัจจุบันเป็นสำคัญ นี่คือการเปลี่ยนของแนวคิดและชีวิตของผู้เขียนในช่วงสิบปีที่ผ่านมา จากคนที่ไม่เคยคิดว่าจะมีชีวิตอยู่จนได้เกษียณอายุราชการ มาเป็นคนที่ประกาศตัวเองว่าจะอยู่จนได้ฉลองวันเกิดปีที่ 100 ครับ

ข้อค้นพบข้างต้นนี้ ได้นำมาใช้กับตนเองและผู้สนใจในวงสนทนาวงแคบทั่วไป มากกว่าจะนำเสนอต่อสาธารณะ หรือเขียนเป็นบทความ แต่เมื่อประมาณเดือนที่แล้ว ผู้เขียนได้ซื้อหนังสือที่เขียนโดยนักวิชาการชาวญี่ปุ่น (โยซูเกะ, นิพาดา เขียวอุไร, 2515: แปล) ผู้แต่งได้นำเสนอแนวคิดเชิงจิตวิทยาของ Adler ไว้อย่างน่าสนใจมาก และเป็นหนังสือเล่มที่ผู้เขียนอ่านแล้วไม่ยากวาง และอ่านจนจบเล่มภายในไม่กี่วัน และหลังจากนั้นก็ได้อ่านแนวคิดของนักวิชาการท่านนี้ต่ออีกในอินเทอร์เน็ตและสั่งซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องมาอ่านอีกหลายเล่ม จนมั่นใจและอยากนำเรื่องนี้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้สนใจครับ แต่ก่อนจะนำเสนอสาระสำคัญในแนวคิดของ Adler ผู้เขียนใคร่กล่าวถึงแนวคิดสำคัญบางส่วนของแนวคิดของ Freud ซึ่งเป็นแนวคิดที่ตรงกันข้ามของ Adler ดังจะได้กล่าวถึงต่อไป

แนวคิดพื้นฐานของ Freud

Freud มีผลงานทางวิชาการและเสนอทฤษฎีทางจิตวิทยาไว้หลายทฤษฎี ที่โด่งดังมากส่วนหนึ่งก็คือการศึกษาวិเคราะห์จิต ซึ่ง Freud (Journal Psyche, 2017) ได้แบ่งจิตออกเป็น 3 ลักษณะ คือ จิตสำนึก (Conscious Mind) จิตกึ่งสำนึก (Subconscious Mind) และจิตใต้สำนึก (Unconscious Mind) จิตสำนึกเป็นสภาวะจิตที่รู้ตัวอยู่ ว่าคิดอะไร และทำอะไร จิตกึ่งสำนึกเป็นสภาวะจิตที่รับรู้แต่ไม่แสดงออกมา แต่ก็พร้อมที่จะนำมาใช้ได้ทุกเมื่อ ส่วนจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสภาวะจิตที่ไม่รู้ตัวตน เป็นจิตจัดเก็บตระกอนความคิดและความจำไว้เพื่อจำเป็นเรียกใช้ในอนาคต เป็นส่วนที่เป็นผลึกความคิด ความเชื่อ ลักษณะนิสัย หรือสันดานของบุคคล

Freud (Feldman, 1996) กล่าวถึงโครงสร้างของจิตไว้ 3 ส่วนที่สำคัญคือ อิด (Id) อีโก (Ego) และซูเปอร์อีโก (Superego) อิดเป็นการแสดงออกตามความต้องการพื้นฐานของคนเรายังไม่ได้กลั่นกรองหรือขัดเกลา คือคิดอย่างไรก็ทำอย่างนั้นตามใจปรารถนา ส่วนอีโกเป็นการแสดงออกความต้องการที่กลั่นกรอง โดยพิจารณาโดยกฎกติกา หรือปทัสถานของสังคม และซูเปอร์อีโกเป็นการคิดและแสดงออกตามหลักมโนธรรมหรือสิ่งที่ควรจะเป็นสูงสุดที่มนุษย์พึงปฏิบัติต่อกัน

นอกจากแนวคิดสำคัญทั้งสองดังกล่าวข้างต้น Freud ยังเป็นต้นตำรับของจิตวิเคราะห์และแนวคิดที่ว่าประสบการณ์ในอดีตและสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยและเงื่อนไขสำคัญของการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของบุคคลในปัจจุบัน หมายความว่าคนเราจะเป็นแบบไหนอย่างไรมัน ชีวิตในอดีตเป็นตัวกำหนด

แนวคิดพื้นฐานของ Adler

ยอมรับว่าผู้เขียนไม่เคยได้ยินหรืออ่านแนวคิดของ Adler มาก่อนจนกระทั่งได้อ่านหนังสือ “กล้าที่จะถูกเกลียด” (โยชูเกะ, นิพาดา เขียวอุไร, 2515: แปล) เมื่อเดือนที่แล้ว จากหนังสือเล่มดังกล่าวทำให้ผู้เขียนสับสนแนวคิดของ Adler จากหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับจิตวิทยาหลายเล่ม และจากสื่อสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต แต่ก็พบว่าไม่ค่อยมีใครเขียนถึงทฤษฎีของ Adler มากนัก ดังเช่น Feldman (1996) กล่าวถึง Adler ไว้สั้นๆ เพียงว่า Adler เป็นนักจิตวิทยา Neo-Freudian ที่เชื่อว่าแนวคิดของ Freud นั้นเน้นเรื่องแรงขับทางเพศที่เป็นตัวกำกับพฤติกรรมของคนเรา ซึ่งไม่น่าจะจริง แต่สิ่งที่เน้นแรงขับของคนเรานั้นคือความต้องการที่จะเป็นเลิศ หรือได้สิ่งที่ดีที่สุด แต่ที่ประสบการณ์ครอบงำทำให้ผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อยไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตนเองและก้าวข้ามข้อจำกัดนั้นเพราะยังไม่เข้าใจโลกอย่างเพียงพอ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว คนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเป้าหมายของชีวิตที่เราปรารถนาโดยไม่ติดขัดกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราในอดีต ประสบการณ์อาจจะสร้างบาดแผลในใจเรา แต่ไม่สามารถทำร้ายเราได้ ส่วนในหนังสือของ Berk (1993) กล่าวถึง Adler เฉพาะในส่วนที่เป็นผลงานวิจัยที่เขาเป็นผู้วิจัยร่วมเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนซึ่งพบว่านักเรียนอ่อนในวิชาคณิตศาสตร์เป็นผลมาจากผู้ปกครองและครูเชื่อว่านักเรียนเหล่านั้นขาดความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ทำให้นักเรียนยอมรับและเป็นไปตามความเชื่อของผู้ปกครองและครูที่ยึดยึดให้

Carley (2015) กล่าวถึงแรงจูงใจของบุคคลตามแนวคิดของ Adler ว่าแตกต่างไปจากแนวคิดของ Freud และ Klein โดยเห็นว่าบุคคลสามารถเลือกที่จะเป็นตามแบบที่เขาต้องการ จะเป็นได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต ไม่ว่าชีวิตที่ผ่านมาเขาจะเป็นเช่นไร ชีวิตในปัจจุบันหรืออนาคตจะเป็นอย่างไรอยู่ที่การคาดการณ์อนาคตของตัวเองที่อยากจะเป็น และ Carley สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีจิตวิทยาเอกัตบุคคล (Individual Psychological Theory) ของ Adler ไว้ 6 ประการ คือ (1) บุคคลมุ่งมั่นจะประสบผลสำเร็จอย่างมีเป้าหมายได้ทุกอย่างอย่างอิสระและปราศจากเงื่อนไขความเป็นมาของอดีต (2) การมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับตัวเขาเองเป็นหลัก คนอื่นหรือสภาพแวดล้อมไม่เป็นเงื่อนไขหรืออุปสรรคแต่อย่างใด (3) ความสม่ำเสมอและเอกเฉพาะตน (และนี่คือจุดเด่นที่ Adler เรียกทฤษฎีของเขาว่า Individual Psychological Theory) คนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะของตนเองและความคงเส้นคงวาในบุคลิกของตน (4) คุณค่าในสิ่งที่บุคคลกระทำต้องเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ (5) โครงสร้างคุณลักษณะที่บุคคลประพฤติอยู่นั้นจะพัฒนาเป็นตัวตนของบุคคลนั้น และ (6) พลังสร้างสรรค์ที่ควบคุมตัวตนของบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำกับและผลักดันบุคคลในการพัฒนาบุคลิกภาพเฉพาะตนของแต่ละบุคคล กล่าวโดยสรุปก็คือบุคคลจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่การตัดสินใจและการกระทำของตนเอง จึงไม่อาจจะโทษใครหรือสิ่งแวดล้อมครับ

แนวคิดในการเขียนหนังสือ “กล้าที่จะถูกเกลียด” ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดของทฤษฎี Adler ดังกล่าวข้างต้น แต่เป็นหนังสือที่เขียนตามแนวการสอนของ Socrates คือเป็นแบบ

สนทนากันระหว่างนักปรัชญากับชายหนุ่มคนหนึ่ง โดยการยกประเด็นที่เป็นความเชื่อ โดยทั่วไปของบุคคลและแนวคิดของ Freud แล้วถกเถียงและชี้ประเด็นเดียวกันในมุมมองของ Adler โดยสาระสรุปก็คือผู้แต่งซึ่งสะท้อนแนวคิดของ Adler ผ่านนักปรัชญาเพื่อชี้ให้เห็นว่า เหตุการณ์ที่บุคคลประสบมาในอดีต ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ไม่สามารถมีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ นอกจากเขาจะเลือกใช้เหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ในเป้าประสงค์ที่เขาต้องการใน ขณะนั้น เช่น คนที่ชอบอยู่คนเดียวและไม่ชอบสังคม อาจจะบอกว่านั้นคือชีวิตที่พ่อกับแม่ กระทำกับเขาตอนเป็นเด็ก พอโตขึ้นเขาจึงมีนิสัยแบบนี้ ดังนั้นอย่ามาโทษเขาเนะ ทั้ง ๆ ที่จริง แล้วถ้าเขาอยากจะเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินชีวิตของเขาใหม่ก็ได้ และเปลี่ยนได้ทันทีถ้า เขาต้องการเปลี่ยน และการที่เขาใช้อดีตมาเป็นข้ออ้าง ก็เพียงเพื่อต้องการอยู่คนเดียวและไม่ อยากเขาสังคมเท่านั้น และประโยชน์ซ่อนเร้นของการที่เขาชอบอยู่คนเดียวและไม่เข้าสังคม อาจจะเป็นอย่างอื่นด้วย เช่น พ่อ แม่ ญาติพี่น้องอาจจะสนใจและใส่ใจเขามากขึ้น เพื่อนฝูง อาจจะสนใจและห่วงใยเป็นพิเศษ เป็นต้น เขาจึงไม่อยากจะเปลี่ยน ทั้ง ๆ ที่ถ้าต้องการเปลี่ยนก็ เปลี่ยนได้ทันที ซึ่งแนวคิดเช่นนี้ถูกใจผู้เขียนอย่างยิ่ง ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

คนเราลิขิตชีวิตตนเองได้

ด้วยผู้เขียนเกิดในสังคมศาสนาพุทธ และถูกสอนมาเกือบตลอดชีวิตว่า “ชีวิตเราจะเป็นอย่างไรขึ้นกับกรรมเก่าที่เราทำ ทั้งในชาติก่อนและชาตินี้” และบ่อยครั้งเมื่อมีใครประสบ เหตุใด หรือมีใครสักคนที่ต้องตายจากเราไปด้วยอุบัติเหตุ หรือก่อนเวลาอันควร เราก็จะ ปล่อยให้กันว่าเขาทำบุญมาเท่านั้นเท่านี้² ซึ่งก็เป็นเรื่องที่อีกแบบครับ กล่าวคืออย่างน้อยก็ ทำให้คนระมัดระวังการกระทำของตน หรือถ้ามีเหตุไม่บังควรเกิดขึ้นกับเราก็เป็นทฤษฎีนี้ไว้ ปล่อยให้ได้ว่า “เป็นเวรเป็นกรรม” ขณะเดียวกันความเชื่อและความเข้าใจดังกล่าวก็ทำให้คน จำนนต่อชะตากรรม และปล่อยไปตามยถากรรม แทนที่จะคิดและหาทางแก้ไข ดังชีวิตในช่วง ต้นของผู้เขียนดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งก็ไม่ทราบว่าคุณอื่นคิดและเป็นแบบที่ผู้เขียนเป็นบ้างไหม

ผู้เขียนเชื่อว่า คนไทยที่นับถือศาสนาพุทธจำนวนหนึ่งคิดและเป็นเช่นที่กล่าวมา ข้างต้น เช่น สมมติว่ามีคนขี่มอเตอร์ไซด์มาตอนกลางคืนและบังเอิญตกท่อระบายน้ำที่เทศบาล ขุดทิ้งไว้ “ตาย” ก็จะมีบุญมาเท่านั้นและถึงที่ตายพอดี ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริง แล้ว เราสามารถป้องกันได้ คือ มีสัญญาณไฟบอก หรือมีรั้วกั้นตลอดระยะทางที่ขุดท่อ เป็นต้น ในช่วงกว่าครึ่งหนึ่งของชีวิตนั้น ผู้เขียนยอมรับว่าจำนนต่อเวรกรรม เชื่อว่าทุกสิ่งอย่างที่ เกิด ขึ้นกับตนเองนั้นเป็นลิขิตสวรรค์หรืออนรก ทุกอย่างได้ขีดเส้นชีวิตไว้แล้ว ส่วนการดำเนินชีวิต เป็นเพียงการแก้ไขสิ่งต่างๆ ตามอาการ แต่พอป่วยหนักในปี 2549 และได้มีเวลาไตร่ตรองก็ พบว่า จริงๆ แล้วเราน่าจะเปลี่ยนแปลงชีวิตเราได้ และเริ่มเปลี่ยนตนเองตั้งแต่นอนรักษาคิด

² แก่นของศาสนาจริง ๆ สอนอย่างนั้นหรือเปล่าก็ไม่มีใครพิสูจน์ได้ครับ

อยู่บนเตียง และทำมาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน อ่านหนังสือที่จะช่วยให้ตนเองดีขึ้น และนำมาทดลองใช้กับตนเองทันที ซึ่งก็ได้ผล จนได้ข้อสรุปว่า “คนเราเปลี่ยนแปลงตนเองได้ทุกเรื่อง โดยไม่มีเงื่อนไขหรือข้อแม้” หรือสรุปสั้นๆ ก็คือ “ลิขิตชีวิตตนเองได้” นั่นเอง ดังนั้นเมื่อได้อ่านแนวคิดของ Adler จึงถูกใจมาก จนนำมาเขียนเป็นบทความนี้เพื่อนักการศึกษาและผู้สนใจทั่วไปจะได้พิจารณาดูครับ

จากประสบการณ์ของผู้เขียนและแนวคิดของ Adler ที่สรุปมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า

1. เหตุการณ์ ประสบการณ์ และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเราในช่วงที่ผ่านมา นับตั้งแต่การได้เกิดเป็นใคร พ่อแม่ หรือญาติพี่น้องเลี้ยงดูแบบไหน เข้าโรงเรียนและครูสอนเรามาอย่างไร และผ่านมานั้นมีการดำเนินชีวิตมาอย่างไร ทั้งหมดนี้เป็นเพียงปัจจัยต้นที่ทำให้เป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ถ้าเป็นเรื่องของกรรมเก่าก็คือ เป็นสิ่งที่ทำให้เราได้เป็นเรา ณ ปัจจุบันเท่านั้น ประสบการณ์ทั้งหมดจะมีผลต่อเราอย่างไรอยู่ที่การรับรู้และการตีความของเรา ณ ปัจจุบัน และสิ่งที่เราจะตัดสินใจและลงมือทำตอนนี้จะเป็นแบบไหน และในอนาคตเราจะเอาอย่างไร “เป็นฝีมือของเราเองล้วนๆ” ครับ อย่างโทษกรรมเก่า หรือคนอื่น หรือสิ่งแวดล้อมเลยครับ ไม่มีใครทำให้เราเป็นอย่างที่เราเป็นได้ นอกจากตัวเราเอง “ชีวิตเป็นของเรา จึงเลือกเป็นตัวของตัวเอง” ครับ

2. คนเราทุกคนมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายกันทุกคน เพียงแต่ว่าเป้าหมายนั้นตนเองเป็นผู้กำหนดหรือไม่ มีความชัดเจนเพียงใด ยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้ไหม และจะพูดออกมาหรือไม่เท่านั้น เป้าหมายชีวิตของเรานั้นเป็นเป้าหมายจริง หรือเป้าหมายหลอก หรือเป็นแค่ข้ออ้างเพื่ออำพรางตนเอง หรือแก้ตัวไปวันๆ ดังนั้นถ้าต้องการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า มีความหมาย และเพื่อความสำเร็จในชีวิตแล้ว ต้องหาเป้าหมายชีวิตของตนให้เจอ และกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงเพื่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ผู้เขียนเคยกล่าวไว้ว่า “คนที่เดินทางโดยไม่รู้จะไปไหน (ไม่มีเป้าหมาย) จะไม่มีวันถึงจุดหมายปลายทาง” (สมาน อัครภูมิ, 2539)

3. ความรู้ ทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ในอดีตอาจจะเป็น “พลังสำรอง” ในการตัดสินใจและเดินทางต่อไปของชีวิต แต่เราจะใช้เพียงแค่พลังสำรองที่เรามี เราก็ไม่มีวันที่จะทำได้ดีกว่าที่เคยทำมา จึงไม่อาจจะสร้างความเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างให้กับชีวิตของตนได้

4. ผู้เขียนเห็นว่า “เราทุกคนโชคดีมากที่ได้เกิดเป็นคน และไม่รู้ว่าชาติไหนจะได้เกิดอีก และเกิดแล้วจะได้เป็นคนอีกไหม” แต่ชาตินี้เป็นคนแล้ว จึงควรที่จะใช้ความเป็นคนให้คุ้มและมีคุณค่าที่สุดครับ และจำไว้ว่า “กรรมเก่าเป็นแค่ปัจจัยที่ทำให้เราได้เกิดในชาตินี้ และแบบนี้ ส่วนชีวิตที่เหลือในชาตินี้จะเป็นอย่างไร เป็นฝีมือของเราเองทั้งสิ้น” โปรดอย่าโทษฟ้าดิน หรือคนอื่นครับ

5. คิดได้ให้ลงมือทำทันทีครับ

การนำใช้แนวคิดในชีวิตและการทำงาน

โดยภาพรวมๆ แล้ว การดำรงชีวิตของคนเราประกอบด้วยสองส่วนใหญ่มาก คือ “การดำรงชีวิตและการทำงาน” ในการทำงานนั้นท่านอาจจะทำงานส่วนตัว เป็นลูกจ้างคนอื่น หรือเป็นข้าราชการ ซึ่งไม่ว่าท่านจะทำงานอะไร ผู้เขียนเชื่อว่าแนวคิดที่นำเสนอมาข้างต้นจะส่งผลสำคัญต่อวิธีการทำงานของท่านไม่มากนักน้อย ถ้าท่านเชื่อเรื่องกรรมเก่ามีอิทธิพลต่อชีวิตแบบแก้ไขไม่ได้ตามแนวคิดของ Freud ท่านก็จะมีแนวปฏิบัติในการทำงานอีกแบบหนึ่ง และถ้าเพื่อนร่วมงานเป็นแบบนี้ก็จะมีวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรแบบหนึ่ง ส่วนในทางตรงกันข้ามหากท่านเชื่อว่ากรรมเก่าเป็นแค่ปัจจัยที่ส่งผลให้ท่านมาถึงปัจจุบันและที่กำลังเป็นอยู่เท่านั้น ส่วนต่อจากนี้ไปจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจและการกระทำของตนเองเท่านั้น วิธีทำงานของท่านก็จะเปลี่ยนไปทันที ยิ่งถ้าเพื่อนร่วมงานในองค์กรมีความเชื่อและวิถีชีวิตแบบนี้แล้ว เชื่อว่าวัฒนธรรมในการทำงานในองค์กรของท่านจะเป็นการทำงานเชิงรุกแน่นอนครับ

การนำใช้แนวคิดในการดำเนินชีวิตนั้นมีสองลักษณะคือ ชีวิตส่วนตัว และชีวิตทางสังคม สำหรับการนำใช้แนวคิดในชีวิตส่วนตัวแล้วไม่ใช่เรื่องยากเลยครับ ท่านเชื่อแบบไหนก็ทำตามตามความเชื่อมันได้เลย บทความนี้เป็นเพียงข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะทำต่อไปเท่านั้น ท่านจะเลือกแบบไหนก็เป็นเอกลักษณ์ของชีวิตครับ แต่ถ้าท่านประสงค์จะเปลี่ยนแปลงจากแบบของ Freud เป็น Adler ผู้เขียนขอให้อ่านใจ และบทความนี้น่าจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของท่านได้ดียิ่งขึ้น ขอแต่ไม่ควรลังเลครับ คิดได้ทำทันทีครับ

การนำใช้แนวคิดนี้ในทางสังคม ถ้าเป็นสังคมส่วนตัว คือครอบครัวและญาติมิตร ผู้เขียนขอฝากให้นำไปขยายต่อ ช่วยกันคิดและตัดสินใจว่าควรเชื่อและทำอย่างไรกันต่อไปครับ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เอาครอบครัวเป็นที่ตั้งนะครับ ส่วนการนำใช้ในสังคมทั่วไป ผู้เขียนขอฝากแนวคิดนี้ไว้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครับ เพื่อช่วยเปลี่ยนแปลงสังคมไทยได้บ้าง แต่ในทางปฏิบัตินั้น ถ้าเพื่อนในสังคมท่านเห็นด้วยกับแนวคิดของ Adler ก็ลองนำไปทดลองใช้ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มนะครับ ถ้าเพื่อนไม่เอาด้วย ก็ให้ถือเสียว่าเป็นความรู้ระดับกลุ่มก็แล้วกันครับ

ท้ายนี้ผู้เขียนก็หวังว่าแนวคิดจากบทความนี้คงจะเป็นทางเลือกใหม่สำหรับผู้อ่านและผู้สนใจทั่วไปครับ แต่ถ้าสิ่งที่น่าสนใจข้างต้นเป็นเรื่องเก่าสำหรับท่าน ผู้เขียนก็ต้องขออภัยที่เอามาพรวนหัวมาขายสวนให้กับนักวิชาการนะครับ

บรรณานุกรม

สมาน อัครภูมิ. (2553). *บทเรียนจากชีวิต: เส้นทางสู่ความสำเร็จ*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

_____. (2539). *รู้งาน รู้ชีวิต*. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์การพิมพ์.

โยชูเกะ, พนิดา เขียวอุไร. (2515, แปล). **กล้ำที่จะถูกเกลียด**. เขียนโดย Ichiro Kishimi and Fumitake Koga. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วีเลิร์น.

Carley, Steven G. (2015). **Alfred Adler: Individual Psychological Theory**. SGC Kindle Edition, Amazon.com.

Feldman, Robert S. (1996). **Understanding Psychology**. 4th ed. Boston: McGraw Hill.

Journal Psyche. (2017). Freud's Model of the Human Mind. Available online, retrieved from www.journalpsyche.org/understanding-the-human-mind/ retrieved on March 1, 2017.

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และการสอนโดยวิธีสอนปกติ

The Comparison of The Webpages Creative Unit Learning Outcome By HTML Language Of Mathayomsuksa 4 Students By Using Instructional Package and Conventional Method

ชัชฎาพร สารมาศ¹, ทองสุข วันแสน², ประสิทธิ์ นิมจินดา³, วสันต์ หอมจันทร์⁴
Chatchadapon Saramas¹, Thongsook Wansaen²,
Prasit Neamjinda³, Wasun Homjun⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาทมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 25 คน รวม 50 คน เครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนที่ใช้ชุดการสอนและวิธีสอนปกติ ประเภทละ 6 แผน ซึ่งแผนการสอนทั้งสองประเภท มีคุณภาพด้านความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ย 5.00 ทุกด้าน ชุดการสอนจำนวน 6 ชุด มีคุณภาพด้านความเหมาะสม ความ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชธานี

² อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

⁴ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

สอดคล้อง ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ย 5.00 ทุกด้าน เครื่องมือวัดผลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ดัชนีความไวของข้อสอบตัวถูก มีค่าระหว่าง 0.20-0.50 และดัชนีความไวของข้อสอบตัวลวง มีค่าระหว่าง 0.06-0.22 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 แบบประเมินทักษะกระบวนการกลุ่ม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.56-0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 แบบประเมินทักษะการทำเว็บเพจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.57-0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.51-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 งานวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ใช้สถิติที่ (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างเดียว สถิติที่ (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติที่ (t-test) กรณีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและวิธีสอนปกติในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในกรณีก่อนเรียน อยู่ในระดับต่ำและต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกรณีหลังเรียนจะอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง เมื่อทดสอบแล้วสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนสอนและหลังสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ พบว่าการสอนทั้งสองวิธี นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ ชุดการสอน

Abstract

The purpose of this research were to 1) study learning outcome of the webpage creative unit by HTML language of Mathayomsuksa 4 students by using the instructional package and a conventional method in aspects of achievement, group process skill, webpage creative skill and desirable characteristics 2) compare the learning outcome of the webpage creative unit by HTML language before and after using the instructional package and a conventional method 3) compare students learning outcome of the webpage creative unit by HTML language between using the instructional package and a conventional method in aspects of achievement, group process skill, webpage creative skill and desirable characteristics.

The samples in this study were fifty students of Mathayomsuksa 4 students of Nathomwittaya School in the Secondary Education Office Service Area 22 of the academic year 2017. They were selected from 2 classes students by using simple random sampling. The research instruments were consisted of 1) 6 instructional package plans and 6 conventional method plans. The quality of them in 4 aspects; appropriateness, consistency, accuracy, and feasibility were at highest level, the average was 5.00. 2) 6 instructional packages with its' quality in 4 aspects; appropriateness, consistency, accuracy, and feasibility were at highest level, the average was 5.00. 3) the achievement test with its index of item objective congruence was 0.67-1.00, sensitivity index of true choice was 0.20-0.50, false choice was 0.06-0.22 and reliability was 0.80. 4) the group process skill evaluation form with its index of item objective congruence was 1.00 all items, discrimination power was 0.56-0.80 and reliability was 0.87. 5) the webpage creative skill evaluation form with its index of item objective congruence was 1.00 all items, discrimination power was 0.57-0.80 and reliability was 0.87. 6) the desirable characteristics evaluation form with its index of item objective congruence was 1.00 all items, discrimination power was 0.51-0.75 and reliability was 0.86.

The data were analyzed by using means, standard deviation, t-test for the one sample, t-test for the dependent sample and t-test for the independent sample.

The results of the research were as follows:

1 . In the aspect of learning outcome which consisted of achievement, group process skill, the webpage creative skill and the desirable characteristics, there were found that in case of before being taught by using instructional package and a conventional method, there were at low level and lower than the criterion at the level of significance 0.05. After being taught by using instructional package and a conventional method, there were at medium to high level and higher than the criterion at the level of significance 0.05.

2. The learning outcome in the aspects of achievement of students, after being taught by instructional package and conventional method, there were higher than before at the level of significance 0.05.

3. The learning outcome in the aspects of achievement, group process skill, the webpage creative skill and desirable characteristics of students whom taught by instructional package were higher than students whom taught by a conventional method at the level of significance 0.05.

Keywords: Learning Outcome, Instructional Package

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกยุคปัจจุบันถือว่าเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม นำไปสู่การปรับตัวเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันทุกประเทศทั่วโลกกำลังมุ่งสู่กระแสใหม่ของการเปลี่ยนแปลงที่เรียกว่า สังคมความรู้ (Knowledge Society) และระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy) ที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการใช้ความรู้และนวัตกรรม (Innovation) เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนา ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกิดภาวะ “ไร้พรมแดน” จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานและแข่งขันในสังคมไทยและสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 183) คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในวงการการศึกษาอย่างแพร่หลาย ทั้งในรูปแบบการสอนและบริการทางการเรียนการสอน เป็นสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ ทั้งในรูปแบบตามลำพังด้วยตนเองและการเรียนรู้เป็นกลุ่ม สาเหตุสำคัญในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาจึงมีหลายประการ มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับการเสริมสร้างความรู้และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์จึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและพัฒนาสังคม การใช้

คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ และเป็นอีกเป้าหมายหนึ่งในการเติมเต็มศักยภาพการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของผู้เรียน (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2545: 6) การนำคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2545: 28) ปัจจุบันประเทศไทยได้มุ่งเน้นที่จะสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการศึกษาค้นคว้าที่ยั่งยืนและตลอดชีวิต (จารุวัส หนูทอง, 2555: 1) ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ 2560 - 2574 ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ได้นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ ให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของมนุษย์ และรองรับการศึกษา การเรียนรู้ และความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, มปป.)

จากผลการเรียนรู้รายวิชาคอมพิวเตอร์ ดังกรณีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาทมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ในปีการศึกษา 2557 นักเรียนมีคะแนนประเมินผลการเรียนรู้ ร้อยละ 56.63 ปีการศึกษา 2558 นักเรียนมีคะแนนประเมินผลการเรียนรู้ ร้อยละ 58.76 ปีการศึกษา 2559 นักเรียนมีคะแนนประเมินผลการเรียนรู้ ร้อยละ 52.53 (นาทมวิทยา, 2559) ซึ่งจากคะแนนที่นักเรียนทำได้ทั้งสามปีการศึกษา เป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ครูผู้สอนและสถานศึกษากำหนด คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์พบว่า ปัญหาที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ เนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจนั้นประกอบด้วยเนื้อหามากมาย ทำให้นักเรียนเข้าใจยาก ซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน เรียนไปแล้วลืม สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ม้น้อย ไม่เพียงพอต่อการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ครูต้องสอนโดยวิธีการบรรยาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดทักษะกระบวนการในเรื่องความรู้และทักษะการปฏิบัติที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ครูจึงควรนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยพิจารณาถึงนวัตกรรมที่เป็นสื่อการสอน พบว่า ชุดการสอนมีจุดเด่นคือ เป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ตามความสามารถและอัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง และมีผลย้อนกลับทันทีว่าตอบถูกหรือตอบผิด มีการเสริมแรงทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและต้องการที่จะเรียนต่อไป ได้เรียนรู้ทีละน้อยๆ ตามลำดับขั้น ตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน ทำให้ผู้เรียน

เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ซึ่งครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้แบบรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ตามความต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบปกติเข้ามาเปรียบเทียบกับ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการทำวิจัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยใช้ชุดการสอนและวิธีสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระหว่างที่สอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและวิธีปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. การสอนหน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. การสอนหน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. การสอนหน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยวิธีใช้ชุดการสอนจะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงกว่าการสอน โดยวิธีสอนปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตภูถ้ำสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 328 คน

2. กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาทมวิทยา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอน ได้แก่ การสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และการสอนโดยวิธีสอนปกติ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการทำเว็บเพจ

4. เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่อง 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต 2) การออกแบบเว็บเพจเบื้องต้น 3) พื้นฐานภาษา HTML 4) การจัดรูปแบบเอกสาร 5) การจัดการข้อความ 6) การใช้ลิ้นต์สร้างรายการ

5. ระยะเวลา การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในช่วงวันที่ 17 พฤษภาคม 2560 ถึงวันที่ 24 มิถุนายน 2560 โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตภูถ้ำสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 5 แห่ง มีนักเรียนทั้งสิ้น 328 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาทมวิทยา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยวิธีการดังนี้

1.2.1 สุ่มนักเรียนจากกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตภูถ้ำสูง 1 โรงเรียน ได้นักเรียนโรงเรียนนาทมวิทยา มีนักเรียน 3 ห้องเรียน จำนวน 68 คน

1.2.2 สุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มา 2 ห้องจาก 3 ห้อง ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.2.3 สุ่มวิธีจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนห้องที่สุ่มได้ในข้อ 1.2.2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้ผลดังนี้

ห้องที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน (กลุ่มทดลอง) จำนวน 25 คน

ห้องที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนปกติ (กลุ่มควบคุม) จำนวน 25 คน

2. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experiment) ผู้วิจัยใช้รูปแบบการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ Non-Randomized Control Group Pretest-Posttest Design

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ งานวิจัยนี้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 2 ประเภทคือ แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนที่ใช้ชุดการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนปกติ กลุ่มละ 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ใช้เครื่องมือคือแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละประเภท มีคุณภาพเฉลี่ย 5.00 โดยมีคุณภาพด้านความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.00 ทุกด้าน

3.2 นวัตกรรมที่ใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน คือชุดการสอนหน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 ชุด ประเมินคุณภาพชุดการสอนโดยใช้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ใช้เครื่องมือ คือแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) ผลจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มีคุณภาพเฉลี่ย 5.00 โดยมีคุณภาพด้านความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความถูกต้อง และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ย 5.00 ทุกด้าน

3.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

3.3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 มีค่าดัชนีความไว (S) ของตัวถูกระหว่าง 0.20 -0.50 และมีค่าดัชนีความไว (S) ตัวลวงระหว่าง 0.06-0.22 มีความเชื่อมั่นโดยวิธีลิวิงสตัน (Livingston) เท่ากับ 0.80

3.3.2 แบบประเมินทักษะกระบวนการกลุ่ม ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.56-0.80 และ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.87

3.3.3 แบบประเมินทักษะการทำเว็บเพจ ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.57-0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.87

3.3.4 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกรายการ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าระหว่าง 0.51-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.86

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนนาทมวิทยา อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา

4.2 ทำการทดสอบและประเมินผลก่อนเรียนโดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทั้งกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมจำนวนกลุ่มละ 12 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 17 พฤษภาคม 2560 – 24 มิถุนายน 2560 รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระหว่างจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบควบคู่ไปด้วย

4.4 ทำการทดสอบและประเมินผลหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มจากการสอนทั้งสองแบบ โดยใช้สถิติ t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (One Sample t-test)

5.3 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการสอนแต่ละวิธี โดยใช้สถิติ t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample t-test)

5.4 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระหว่างที่สอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและวิธีปกติ โดยใช้สถิติ t-test กรณีกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและวิธีสอนปกติ

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กรณีก่อนสอนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและวิธีสอนปกติ มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับต่ำ เมื่อทดสอบแล้วต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกรณีหลังสอนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบแล้วสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2 ทักษะกระบวนการกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีทักษะกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับสูง และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ มีทักษะกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบแล้วทักษะกระบวนการกลุ่มสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3 ทักษะการทำเว็บเพจ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีทักษะการทำเว็บเพจอยู่ในระดับสูง และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ มีทักษะการทำเว็บเพจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบแล้วทักษะการทำเว็บเพจสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับสูง และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับสูงเช่นกัน เมื่อทดสอบแล้วคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนสอนและหลังสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ พบว่าการสอนทั้งสองวิธี นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบผลเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. การอภิปรายผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และวิธีสอนปกติในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในกรณีก่อนเรียนอยู่ในระดับต่ำและต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกรณีหลังเรียนจะอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง เมื่อทดสอบแล้วสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นเพราะก่อนสอนนักเรียนยังไม่ได้เรียนรู้ จึงทำให้ผลการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อได้เรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ในระดับปานกลางถึงสูง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ และสอดคล้องสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และการสอนโดยวิธีปกติต่างก็ทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้น แต่หากพิจารณาในรายละเอียดแล้ว การสอนโดยใช้ชุดการสอนจะทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่า สังเกตจากผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เพิ่มขึ้นจากระดับต่ำไปอยู่ในระดับปานกลาง และด้านทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพิ่มจากระดับต่ำไปอยู่ในระดับสูง แต่การสอนโดยวิธีปกติ ผลการเรียนรู้เพิ่มจากระดับต่ำไปอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านคือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการทำเว็บเพจ ส่วนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เพราะว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นอย่างดีทั้งแผนการจัดการเรียนรู้และชุดการสอน ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้และได้ปรับปรุงและแก้ไขมาเป็นอย่างดีตามแนวทางการสร้างชุดการสอนของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521: 193) ที่ให้แนวทางไว้ว่า การสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ เริ่มจากการกำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา ประสิทธิภาพที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนในการเรียนหนึ่งครั้ง ในการสอนแต่ละหน่วย ผู้สอนต้องกำหนดหัวเรื่องในการสอนแต่ละหน่วย ควรจะให้ประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกมาเป็น 4-6 หัวเรื่อง แล้วกำหนดมโนทัศน์และหลักการที่สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สารและหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

จากนั้นกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดรูปแบบการประเมินผล เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการใช้ สุดท้ายนำชุดการสอนไปหาประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการรับประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สอนจะต้องกำหนดเกณฑ์ล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุตถนอม ธีระคุณ (2555: 91) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดการสอน ด้วยเทคนิคจัดการความรู้ หน่วยการเรียนรู้พลังงานไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดการสอนด้วยเทคนิคจัดการความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

2. การอภิปรายผล ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนสอนและหลังสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ

ผลการวิจัยพบว่าการสอนทั้งสองวิธี นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าก่อนเรียนนักเรียนยังไม่มีความรู้ แต่เมื่อเรียนแล้วนักเรียนย่อมมีความรู้เพิ่มขึ้น จึงทำให้ผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการสอนทั้งสองวิธีหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา รุ่งเรือง (2551: 102-104) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการสอนเรื่องภูมิศาสตร์ประเทศไทยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาคภูมิ สิทธิผล (2556: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาชุดการสอนประกอบการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์โปรแกรม PhotoScape ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การอภิปรายผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและการสอนโดยวิธีสอนปกติ

ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการหาเว็บเพจและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยได้ออกแบบให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากหลายทาง จึงทำให้ผลการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรณรักษ์ แสงถิ่น (2542: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

เจตคติ และความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องพืชและสัตว์ โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของพิชญานี ลายเจียรและคณะ (2555: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์และวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ มีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่าวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1.1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเตรียมการให้พร้อมทั้งด้านสถานที่ เครื่องคอมพิวเตอร์ ชุดการสอนและสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ

1.1.2 การให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อยในชุดการสอน ครูควรเน้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองในขณะที่ทำงาน รวมถึงการให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน และสร้างความตระหนักถึงการที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงออกทั้งความคิดและทักษะการทำงานร่วมกันในการทำคะแนนของกลุ่ม

1.1.3 ในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะในชุดการสอน ครูควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผลงานของนักเรียน

1.1.4 จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน นักเรียนมีทักษะกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับสูง จึงควรส่งเสริมให้ครูนำไปใช้ และ ควรประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนร่วมกับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอื่นที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานแบบร่วมมือ คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น

1.1.5 การแบ่งกลุ่มนักเรียน ผู้สอนควรกำหนดเกณฑ์การแบ่งให้ชัดเจนในการจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้ได้เต็มตามประสิทธิภาพ

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1.2.1 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสื่อที่ใช้ควรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการลงมือทำและปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

1.2.2 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาชุดการสอนในวิชาอื่น ๆ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับวิถีปกติในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ชุดการสอนกับการใช้สื่ออื่น ๆ อาทิ การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) บทเรียนออนไลน์ (Electronic Learning: E-Learning) และการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Book: E-Book)

2.3 ควรทำวิจัยพัฒนาชุดการสอนให้มีลักษณะเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น เพื่อสะดวกในการจัดการการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จารุวัส หนูทอง. (2555). *การพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอนบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาการผลิตงานภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล 1*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2545). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนเครือข่าย*. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นาทมวิทยา. (2559). *รายงานคุณภาพผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. นครพนม: โรงเรียนนาทมวิทยา
- บรรณรักษ์ แวงถิ่น. (2542). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติและความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่อง พืชและสัตว์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, บัณฑิตวิทยาลัย, สาขาการประถมศึกษา.

- ปัญญา สังข์ภิรมย์ , และสุคนธ์ สินธพานนท์. (2550). *สุดยอดวิธีสอนการงานอาชีพและเทคโนโลยีนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พิชญานีน ลายเจียรและคณะ. (บทคัดย่อ). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ระหว่างการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนแบบปกติ*. ปรินญาณิพนธ์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาหลักสูตรและการสอน.
- ภาคภูมิ สิทธิพล. (2556). *การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์ โปรแกรม PhotoScape สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโพนเมืองมะทัน อำเภอม่วงสามสิบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1*. สืบค้นจาก www.pmt.ac.th
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2545). *การนิเทศภายในโรงเรียน*.วารสารวิชาการ, 5(8), 25-28.
- สุดถนอม ธีระคุณ. (2555). *การพัฒนาชุดการสอน ด้วยเทคนิคการจัดการความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ พลังงานไฟฟ้า สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายปัญญารังสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, สำนักบัณฑิตศึกษา, สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (มปป.) *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ 2560 -2574*. สืบค้นจาก www.onec.go.th.

**สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 5**

**The Study of States and Needs of Parents towards
the Management of Ta-Kaw School under the Jurisdiction
of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5.**

วราภรณ์ บุญอ้อย¹, เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม²
Waraporn Boonouy¹, Charoenwit Sompongdam²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพกับความต้องการ และเปรียบเทียบสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้นใน 4 ด้าน คือ ด้านงานบริหารงานวิชาการ ด้านงานบริหารงบประมาณ ด้านงานบริหารงานบุคคล และ ด้านงานบริหารทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง .40-.76 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง .28-.80 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติที่ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี (Graduate Student of Educational Administration Program, Ratchathani University)

² อาจารย์ที่ปรึกษา (Ratchathani University, advisor)

2. เปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความต้องการของผู้ปกครอง,การจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ

Abstract

This study aimed to study and compare states and needs of parents towards the management of Ta-Kaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5 in 4 aspects, namely: Academic Affair Management, Budget Management, Personnel Management, and Office Management. The sample included 153 student parents. The research tool was a 30 items of a 5 level rating scale type, asking about the states of school management, with discrimination index (r) between .40-.76, and reliability of 95, and another questionnaire of 30 items, asking about the needs of school management, with discrimination index (r) between .28-.80, and reliability of 94. The statistics included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One Way ANOVA, and pair test by using Scheffe's method.

The findings were as follow:

1. The management states of Takaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5, as a whole and in individual, was perceived as the moderate level, and the needs of parents towards the management of Takaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5, as a whole and in individual aspects were perceived as the high level.

2. The comparison of states and needs of parents towards the management of Ta-Kaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5, both as a whole and individual aspects were statistically different at .05 level of significance.

3. The states of the management of Ta-Kaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5, both as a whole and individual aspects were not statistically different. The needs of the parents towards the management of Ta-Kaw School under the jurisdiction of the Office of Primary Education in Ubon Ratchathani Region 5, both as a whole and individual aspects were statistically different at .05 level of significance.

Keywords: Needs of Parents, the Management of Ta-Kaw School.

บทนำ

การศึกษาไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ มีความเปลี่ยนแปลงมากมายในวงการการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ยังได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 ก, หน้า 11-12) โรงเรียนถือว่าเป็นสถาบันในการจัดการศึกษา เป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ “คน” โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์มีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต นอกจากนี้จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของคนโดยตรงแล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงกลไกและสภาพแวดล้อมที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มที่ เพื่อเตรียมคนให้มีคุณลักษณะ รู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ นั่นคือจะต้องให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

สำหรับโรงเรียนบ้านท่าก่อ ตำบลนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้พัฒนาตนเองอย่างเต็มความสามารถและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน แต่การจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อไม่สามารถทำได้โดยคณะครูแต่ฝ่ายเดียวต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องมาช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของบุตรหลานให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะผู้ปกครองเพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุดย่อมรับรู้ถึงสภาพและปัญหาของผู้เรียนได้ดีที่สุด ผู้ปกครองจึงมีส่วนสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียน ความต้องการและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองจะช่วยให้โรงเรียนได้ทราบสภาพปัญหาของผู้เรียนเพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนาการศึกษาของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อด้านต่างๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน O-net และ NT ต่ำกว่าเกณฑ์และมีแนวโน้มที่จะลดลง (สำนักทดสอบแห่งชาติ ขึ้นพื้นฐาน, 2558)

จากที่ได้กล่าวมา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียนย่อมมีความหวัง ความปรารถนาและความต้องการที่จะเห็นบุตรหลานได้มีการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความสามารถและทักษะต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักเห็นความสำคัญของผู้ปกครองจึงได้ทำการศึกษาความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เพื่อนำผลที่ได้นำไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อให้มีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
2. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น

หลักการแนวคิดของการจัดการศึกษาของโรงเรียน

การศึกษาเรื่อง สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีเนื้อหาสาระที่สำคัญเกี่ยวกับงาน 4 ด้านของโรงเรียน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข)

1.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาต้องศึกษาและเข้าใจงานบริหารวิชาการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป

1.2 การบริหารงานงบประมาณ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารให้มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน มีการจัด

ผลประโยชน์จากทรัพย์สินของโรงเรียน รวมทั้งจัดหารายได้จากการบริการมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีต่อผู้เรียน

1.3 การบริหารงานบุคคล หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการบุคลากร การพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา เป็นงานที่มีความสำคัญอีกงานหนึ่ง เพราะคนถือเป็นปัจจัยทางการบริหารที่สำคัญที่สุด ถ้ามีการบริหารบุคคลที่เป็นระบบจะส่งผล ทำให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.4 การบริหารงานทั่วไป หมายถึง งานบริหารทั่วไป หมายถึง งานที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลด้านต่างๆ ของโรงเรียน ทั้งด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจการนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนและด้านอื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 นั้น หมายถึง สภาพการบริหารงานของโรงเรียนใน 4 ด้าน คือด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 153 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามระดับชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มี 3 ตอนเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ปกครองนักเรียน สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง .40-.76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง .28-.80 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่มได้วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า

1.1 สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านงานบริหารงานวิชาการ ด้านงานบริหารทั่วไป ด้านงานบริหารงบประมาณ และด้านงานบริหารงานบุคคล

1.2 ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านงานบริหารงานวิชาการ ด้านงานบริหารทั่วไป ด้านงานบริหารงานบุคคล และด้านงานบริหารงบประมาณ

2. เปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

n = 153

การจัดการศึกษา ของโรงเรียน	สภาพการจัด การศึกษาของ โรงเรียน		ความต้องการ ของผู้ปกครองต่อ การจัดการศึกษา		t	p
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.		
1. งานบริหารงานวิชาการ	2.59	.24	3.97	.21	51.66*	.00
2. งานบริหารงบประมาณ	2.58	.23	3.74	.28	38.88*	.00
3. งานบริหารงานบุคคล	2.57	.27	3.76	.25	37.74*	.00
4. งานบริหารทั่วไป	2.58	.20	3.80	.27	45.62*	.00
รวม	2.58	.14	3.82	.15	73.77*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น

3.1 สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น ดังตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น

n = 153

สภาพการจัดการศึกษา ของโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. งานบริหารงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.08	.04	.65	.52
	ภายในกลุ่ม	150	8.95	.06		
	รวม	152	9.03			
2. งานบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2	.01	.01	.10	.91
	ภายในกลุ่ม	150	8.16	.05		
	รวม	152	8.17			
3. งานบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.04	.02	.28	.76
	ภายในกลุ่ม	150	10.92	.07		
	รวม	152	10.96			
4. งานบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	.01	.01	.15	.86
	ภายในกลุ่ม	150	6.06	.04		
	รวม	152	6.07			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.01	.01	.33	.72
	ภายในกลุ่ม	150	2.79	.02		
	รวม	152	2.80			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงานบริหารงานวิชาการ และด้านงานบริหารทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านงานบริหารงบประมาณ และด้านงานบริหารงานบุคคล ไม่แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบความต้องการการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น ดังตาราง 3

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น

n = 153						
ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. งานบริหารงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	.34	.17	3.97*	.02
	ภายในกลุ่ม	150	6.46	.04		
	รวม	152	6.80			
2. งานบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2	.37	.18	2.38	.10
	ภายในกลุ่ม	150	11.63	.08		
	รวม	152	12.00			
3. งานบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.07	.04	0.58	.56
	ภายในกลุ่ม	150	9.12	.06		
	รวม	152	9.19			
4. งานบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	.98	.49	7.57*	.00
	ภายในกลุ่ม	150	9.76	.07		
	รวม	152	10.74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.15	.08	3.77*	.03
	ภายในกลุ่ม	150	3.07	.02		
	รวม	152	3.22			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อต้องการทราบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่มจะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ โดยระดับชั้นประถมศึกษามีความต้องการมากกว่าระดับชั้นอนุบาล ด้านงานบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ โดยระดับชั้นมัธยมศึกษามีความต้องการมากกว่าระดับชั้นอนุบาล และด้านงานบริหารทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ โดยระดับชั้นประถมศึกษามีความต้องการมากกว่าระดับชั้นอนุบาล และระดับชั้นประถมศึกษามีความต้องการมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นดังนี้

1. สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ขออภิปรายดังนี้

1.1 สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านงานบริหารงานวิชาการ ด้านงานบริหารทั่วไป ด้านงานบริหารงบประมาณ และด้านงานบริหารงานบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ยังไม่มีความชัดเจน เหมาะสมยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียน การบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ถือเป็นหลักสำคัญของการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารและครูผู้ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหาร เป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่อันสำคัญที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ ขวลา กันทอง (2548, หน้า 82) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน บุญจิตวิทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน บุญจิตวิทยา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขออภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1.1 ด้านงานบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังดำเนินการไม่เป็นตามที่ควรจะเป็นได้แก่ การจัดทำหลักสูตรเสริมอาชีพ การจัดกิจกรรมและอบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้นักเรียน การส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การจัดการเรียนการสอนให้สามารถประกอบอาชีพได้ โรงเรียนควรให้ความสำคัญของการบริหารวิชาการในประเด็นดังกล่าวเพราะเป็นหลักของโรงเรียน ดังคำกล่าว

ของ ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์ (2549, หน้า 20) ที่ได้กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา ซึ่งเป็นค่ากล่าวที่ให้ความสำคัญต่องานวิชาการมาก หน้าที่ของโรงเรียนคือการให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ แต่การที่โรงเรียนจะสามารถทำหน้าที่ด้านนี้อย่างสมบูรณ์ต่อเมื่อผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญแก่งานวิชาการและเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างดี

1.1.2 ด้านงานบริหารงบประมาณ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก งานบริหารงบประมาณเป็นงานส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนมีปัจจัยการบริหารให้มีความพร้อมทั้งในด้านบุคลากร การจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาอาคารสถานที่ ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ สภาพปัจจัยการบริหารของโรงเรียนดังกล่าว ยังมีความไม่เหมาะสมจึงเป็นผลให้ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการบริหารงบประมาณยังไม่ได้ดีเท่าที่ควรทั้งในด้านการจัดหาอุปกรณ์ สื่อการสอน คอมพิวเตอร์ให้เพียงพอ มีกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียน การใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน รายงานการใช้งบประมาณประจำปี สอดคล้องกับของเชมจิรา แซ่ตั้ง สมเจตน์ ภูศรี และวรวรรณ อุบลเลิศ(2557) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจด้านธุรการและการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง

1.1.3 ด้านงานบริหารงานบุคคล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนบุคลากรยังไม่เพียงพอ สอนยังไม่ตรงวิชาเอก ควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ มีความรักรัก ความเอาใจใส่และเข้าใจนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ปกครองว่างานการบริหารงานบุคคลยังต้องพัฒนา สอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภฤกษ์ เนื่องจำนง (2552) ได้กล่าวว่า ด้านการบริหารบุคคล ว่าเป็น การดำเนินการเกี่ยวกับด้านบุคคลที่มีอยู่ให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย มนุษยสัมพันธ์ ความเมตตากรุณา ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ การแต่งกายความประพฤติ ระเบียบวินัยของโรงเรียน การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

1.1.4 ด้านงานบริหารทั่วไป โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากทิศทางการบริหารโรงเรียนยังไม่ชัดเจน ขาดการสร้างเอกลักษณ์ของโรงเรียนทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป โดยเฉพาะในด้านการจัดบริการน้ำดื่ม อาหารกลางวันที่สะอาดถูกสุขอนามัย การพัฒนาอาคารสถานที่และบริเวณยังไม่เหมาะสม อาคารสถานที่ให้มีความมั่นคงปลอดภัย มีความสะอาดร่มรื่น สวยงาม ห้องน้ำ ห้องสุขา สุขภัณฑ์สะอาดเหมาะสมกับนักเรียนและมีเพียงพอ โรงเรียนจึงควรพัฒนาให้เป็นไปตามแนวทางที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข, หน้า 46) ได้กำหนดว่าการบริหารทั่วไป เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กรให้บริการบริหารงานอื่นๆ ให้บรรลุผลตา

มาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกระดับ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้วัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษาตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคลากร ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านงานบริหารงานวิชาการ ด้านงานบริหารทั่วไป ด้านงานบริหารงานบุคคล และด้านงานบริหารงบประมาณ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองที่ความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในทุกด้านยังไม่เหมาะสมจึงมีความต้องการให้การบริหารงานทั้ง 4 ด้าน มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านงานบริหารงานวิชาการ เป็นด้านที่ผู้ปกครองต้องการให้มีการจัดการศึกษามากที่สุด อาจเนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นเป้าหมายที่สำคัญของโรงเรียน และเป็นงานหลักในการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ รวีธิดา เนื้อทอง (2550) ได้การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนแสงหิรัญ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนแสงหิรัญ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยขออภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.2.1 ด้านงานบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังดำเนินการไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนให้สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลักสูตรเสริมอาชีพแก่นักเรียน ผู้ปกครองต้องการมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรที่เปิดสอนโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน การรายงานประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแก่ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนควรเร่งรัดดำเนินการ สอดคล้องกับ ธัญญา สีตาน้อย (2550, หน้า 55) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนสุภวิทย อำเภอน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนสุภวิทย อำเภอน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ด้านงานบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2.2 ด้านงานบริหารงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังดำเนินการไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ได้แก่ การใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน การเบิกจ่ายเงินโปร่งใส ตรวจสอบได้ การจัดสรรงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ สื่อการสอน คอมพิวเตอร์ใช้ในการสอนให้

เพียงพอ โรงเรียนจึงควรดำเนินการซึ่งเป็นแนวปฏิบัติการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ ศุภฤกษ์ เนื่องจำนง (2552) ที่ได้กล่าวว่า งานบริหารงบประมาณเป็นการจัดทำและเสนองบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบ ติดตามประเมินผล รายงานผลการใช้เงิน ผลการดำเนินงาน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การจัดกองทุนช่วยเหลือนักเรียน การบริหารการเงิน การบริหารบัญชี การบริหารพัสดุ การจัดเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน และการคุมค่าใช้จ่าย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2.3 ด้านงานบริหารงานบุคคล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังดำเนินการไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ได้แก่ ครูผู้สอนมีเพียงพอและสอนตรงวิชาเอก เป็นแบบอย่างที่ดี แต่งกายสุภาพ พุดจาไพเราะ มีความรู้ความสามารถในการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม โรงเรียนควรเร่งรัดดำเนินการวางแผนอัตรากำลังให้เพียงพอ จัดครูสอนให้ตรงความรู้ความสามารถ พัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติงานเป็นแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณวิชาชีพ. จัดการสอนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของสมบูรณ์ ผลนาค (2546) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อในโรงเรียนจุฬาภรณวิทยาลัยปทุมธานี พบว่าความคาดหวังในด้านบุคลากร คือ บุคลากรมีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ครูชาย-ครูหญิง แต่งกายสุภาพ

1.2.4 ด้านงานบริหารงานทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังดำเนินการไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจการนักเรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองของผู้เรียน การแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหวในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ การพัฒนาเกี่ยวกับการบริการนักเรียน ได้แก่ การจัดให้มีครูเวรดูแลความปลอดภัยแก่นักเรียน การพัฒนาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ได้แก่ การพัฒนาบริเวณโรงเรียนมีความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม สนามเด็กเล่น เครื่องเล่นเพียงพอปลอดภัย ห้องน้ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญานุช หมายดี (2556, หน้า 120) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2 ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษา ตามด้านบริหารทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบระหว่างสภาพกับความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากสภาพการดำเนินการของโรงเรียนในทุกด้านไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครอง จึงมีประเด็นที่โรงเรียนต้องพัฒนาในทุกด้าน ความต้องการพัฒนาอันดับแรก คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ มีประเด็น

ต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมาได้แก่ การรายงานประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ การจัดทำหลักสูตรเสริมให้แก่นักเรียน ความต้องการพัฒนาอันดับที่สอง คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป มีประเด็นต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การพัฒนาบริเวณโรงเรียน ให้สะอาด ร่มรื่นสวยงาม รองลงมาได้แก่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อนตนเองของนักเรียน มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นที่เพียงพอและปลอดภัย ห้องน้ำ ห้องสุขา สุขภัณฑ์ สะอาดเหมาะสมกับนักเรียนและมีจำนวนเพียงพอ ความต้องการพัฒนาอันดับที่สาม คือ ด้านการบริหารงานบุคคล มีประเด็นต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ครูผู้สอนมีเพียงพอและสอนตรงกับวิชาเอก รองลงมาได้แก่ ครูมีความสามารถในการสอน ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความต้องการพัฒนาอันดับที่สี่ คือ การบริหารงานงบประมาณ มีประเด็นต้องการพัฒนามากที่สุด คือ การจัดซื้ออุปกรณ์ สื่อการสอน คอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนการสอนประจำปีให้เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ประเด็นต้องการพัฒนาดังกล่าวหากได้รับการตอบสนองจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ผู้ปกครองจะเกิดความพึงพอใจในการรับรู้ที่ดีส่งผลต่อการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน ชื่อเสียงของโรงเรียน และโรงเรียนได้รับการยอมรับของสังคมตรงตามทิศทางการจัดการศึกษาของโรงเรียน (ภารดี อนันต์นาวี, 2557)

3. เปรียบเทียบสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น พบว่า

3.1 สภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่นเดียวกัน ทุกคนอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน การได้รับข้อมูลข่าวสารอาจใกล้เคียงกัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นระหว่างผู้ปกครอง อาจทำให้เกิดการถ่ายทอดทัศนคติ ความคิดเห็นต่อกัน ทำให้แนวคิดผู้ปกครองทุกคนต่างมีความมีการรับรู้ที่เหมือนกัน โดยโรงเรียนบ้านท่าก่อ มีนโยบายและทิศทางการดำเนินงานในทุกระดับชั้นในลักษณะเดียวกัน สภาพการจัดการศึกษาทุกระดับชั้นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปกครองจึงรับรู้สภาพการจัดการศึกษาแต่ละระดับชั้นไม่แตกต่างกัน เป็นลักษณะที่โรงเรียนขาดความพร้อมในการจัดการศึกษาโดยรวม ก็จะขาดแคลนในแต่ละงานและแต่ละระดับชั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของนราพัฒน์ ภูตขาดาและรัตนา ดวงแก้ว(2558) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการให้บริการทางการศึกษาของโรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษานางแดดวังชมพู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการให้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างกันตามประเภทของโรงเรียน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

3.2 ความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงานบริหารงานวิชาการ และด้านงานบริหารทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านงานบริหารงบประมาณ และด้านงานบริหารงานบุคคล ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองเห็นว่าครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นที่ต่างกัน จะมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กแต่ละระดับชั้นแตกต่างกัน ตามสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสม และแตกต่างตามวัยของนักเรียนในระดับชั้นนั้นๆ โดยสิ่งสำคัญคือการเข้าใจช่วงวัยของนักเรียน และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ครูผู้สอนคำนึงถึงความสามารถที่ถนัดของนักเรียนแต่ละคน จึงทำให้ผู้ปกครองมีมุมมองโดยรวมแตกต่างกัน โดยผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความต้องการต่อการจัดการศึกษามากกว่าระดับอนุบาล ส่วนด้านการบริหารงานวิชาการ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการต่อการจัดการศึกษามากกว่าระดับอนุบาล และด้านการบริหารงานทั่วไป ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความต้องการต่อการจัดการศึกษามากกว่าระดับอนุบาลและระดับมัธยมศึกษา สำหรับด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงบประมาณ ผู้ปกครองของนักเรียนแต่ละระดับไม่แตกต่างกัน ผลงานวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนจำเป็นต้องมุ่งเน้นพัฒนาการบริหารวิชาการในระดับมัธยมศึกษา รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาล มุ่งเน้นพัฒนาด้านการบริหารงานทั่วไปในระดับประถมศึกษา รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอนุบาล สอดคล้อง โดยกับผลการวิจัยของ ชลธิดา นาพนมตรี (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครู นักเรียน ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนศรีวิกรม์ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีบุตรหลานอยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านงานบริหารงานวิชาการ โรงเรียนควรจัดเนื้อหาการเรียนการสอนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาด้วยครูควรวัดและประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคลครบทุกด้าน และบันทึกพฤติกรรมไว้เป็นหลักฐาน ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผลประเมินผลพัฒนาการของนักเรียน และนำผลการประเมินพัฒนาการของเด็กมาเป็นแนวทางปรับปรุงการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมตามความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนเพื่อให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนการสอนต่อไป

1.2 ด้านงานบริหารงบประมาณ โรงเรียนควรจัดให้มีกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กนักเรียน เพื่อให้เป็นขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียน เช่น มอบให้ นักเรียนที่มีฐานะทางครอบครัวที่ยากจน หรือเป็นนักเรียนที่เรียนดีและมีฐานะยากจน

1.3 ด้านงานบริหารงานบุคคล เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด รายชื่อค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูเป็นแบบอย่างที่ดี แต่งกายสุภาพ พูดจาไพเราะ ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีการอบรมหรือพัฒนาตนเองด้านการพูด การแต่งกาย ให้มากขึ้น เหมาะสมกับการผู้ครูผู้สอนและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนต่อไป

1.4 ด้านงานบริหารทั่วไป ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับครอบครัวของนักเรียน ผู้บริหาร และครูควรจัดโครงการอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการดูแลนักเรียนให้แก่ผู้ปกครองและจัดส่งข่าวสารประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองและครอบครัวของนักเรียนให้ทราบอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนควรจัดการด้านการบริหารงานทั่วไปควรปรับปรุงอาคาร สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จัดห้องประชุมให้มีขนาดใหญ่ และบรรยากาศดีขึ้น และมีสถานที่ในการออกกำลังกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมบรรยากาศทั้งภายในห้องเรียนและภายในโรงเรียนให้เกิดความร่มรื่นเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในส่วนของห้องน้ำ ห้องสุขา สุขาภิบาลสะอาด เหมาะสมกับนักเรียนและมีจำนวนเพียงพอ จัดบริการน้ำดื่ม อาหารกลางวันฟรีที่สะอาด เพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพและสุขลักษณะที่ดี

1.5 จำแนกตามระดับชั้น ด้านการบริหารงานวิชาการ ควรพัฒนาในระดับมัธยมศึกษา รองลงมา ได้แก่ ระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาล ด้านการบริหารงานทั่วไป ควรพัฒนาในระดับประถมศึกษา รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอนุบาล ส่วนด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงบประมาณ พัฒนาในทุกระดับ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เพื่อสะท้อนความต้องการ ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2 ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

2.3 ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการของของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546 ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา.
- _____. (2546 ข). คู่มือการบริหารศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กัญญานุช หมายดี. (2556) *ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการมีส่วนร่วมในการบริหาร การศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต, บัณฑิต วิทยาลัย, สาขาการบริหารการศึกษา.*
- เข็มจิรา แซ่ตั้ง สมเจตน์ ภูศรีและวรรณ อุบลเลิศ.(2517) ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มี ต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาสารคาม*, 20(2), 61-76.
- ชลธิดา นาหมนตรี. (2547) *การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง ครู นักเรียน ที่มีต่อการ บริหารงานโรงเรียนศรีวิกรม์สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.*
- ชวลา กันทอง. (2548). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียน บุญจิตวิทยา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ธัญญา ลีลาน้อย. (2550). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการ จัดการศึกษาโรงเรียนสุวิทย อำเภอน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. (2549). *การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- นราพัฒน์ ภูซาดาและรัตนา ดวงแก้ว.(2558) ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการให้การ บริการทางการศึกษาของโรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษานางแดด วังชมพู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มสธ.* 114, 8(1), 2558.
- รวีธิดา เนื้อทอง. (2550). *ความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาของ โรงเรียนแสงหิรัญ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.*

- ภารดี อนันต์นาวิ. (2557). *หลักทฤษฎีการปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. ชลบุรี: ศูนย์
นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภฤกษ์ เนื่องจำนง (2552). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนวัดตโปทาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา, บัณฑิตวิทยาลัย.*
- สมบูรณ์ ผลนาค. (2546). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อในโรงเรียน
จุฬารัตน์วิทยาลัยปทุมธานี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). *รายงานผลการทดสอบทาง
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สืบค้นจาก
<http://www.niets.or.th>.*

การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

A Study of the Problems and Guidelines of the Internal Supervision of the High Schools under the Office of the Secondary Education Service Area 29

ณัฐกานต์ รัชชะ¹, อนันท์ ทาปทา², สุวิมล โพธิ์กลิ่น³
Natthakan Ratcha¹, Anan Tapta², Suwimon Phoglin³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน 3) เพื่อหาแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 458 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครูผู้สอน จำนวน 335 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และทดสอบค่า F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวม และรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (Master Degree Student, Educational Administration Program, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (Assistant Professor, Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

³ อาจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (Lecturer, Dr., Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

2. การเปรียบเทียบผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 คือควรแต่งตั้งคณะกรรมการ และสำรวจวันเวลาที่ครูต้องการรับการนิเทศ เพื่อกำหนดแผนการนิเทศ ต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและหาแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน กำหนดให้มีการนิเทศตามปฏิทิน โดยมีตัวแทนจากผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอน เพื่อให้สามารถทำการนิเทศได้ตามวันเวลาที่กำหนด จัดทำปฏิทินการนิเทศให้กับผู้นิเทศและผู้ถูกนิเทศได้รับทราบก่อนที่จะมีการปฏิบัติตามแผน ให้มีการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอและมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การนิเทศภายในโรงเรียน

Abstract

The research aimed 1) to study the states and problems of the internal supervision of the schools attached to the Office of the Secondary Education Service Area 29, 2) to compare the opinion concerning the states and problems of the internal supervision of the school in the study, and 3) to find the guidelines for the internal supervision. The samples used were 458 school administrators and teachers of the schools affiliated to the Office of the Secondary Education Service Area 29. The sample size was determined by Krejcie and Morgan's table. Statistics used in the research were frequency, percentage, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were as follows.

1. The internal supervision of the schools under the Office of the Secondary Education Service Area 29 was found to be at a high level. The problems related to the internal supervision in the schools under study were overall at a low level.

2. The school administrators and teachers affiliated to the Office of the Secondary Education Service Area 29 as classified by positions, working experience, and school size had no different opinion on the internal supervision of the schools under study.

3. The guidelines for the internal supervision in the schools under study were as follows; the committee in charge should be formally appointed; The dates and time which were convenient to teachers concerned should be surveyed in order to determine the supervision planning; the problems should be appropriately prioritized according to the order of significance; The supervision dates should be clearly set.

In the process of the supervision, there should be representatives from school administrators, academic section and teachers in order that all concerned could be participate in the supervision. In addition, supervision should be regularly undertaken.

Keywords: Internal Supervision

บทนำ

ปัจจุบันงานในด้านการศึกษได้เจริญก้าวหน้าไปมาก มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ความรู้ในสาขาวิชาการต่างๆ เพิ่มขึ้น แนวความคิด และแนวการเรียนการสอนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายของการศึกษา แต่ยังคงพบว่า ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องบางคน ยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ปัญหาดังกล่าวข้างต้นสามารถจะแก้ไขได้โดยอาศัยผู้นิเทศ หรือศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีหน้าที่นิเทศการศึกษาให้ครูมีความถนัดทางวิชาการ สามารถพึ่งตนเองได้ และนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น เรื่องการนิเทศการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ศึกษานิเทศก์ควรจะได้ศึกษาและทำความเข้าใจ ในหลักการ กระบวนการ และวิธีการของการนิเทศการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของการนิเทศการศึกษาดีขึ้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำเป็นต้องอาศัย กระบวนการปฏิบัติอย่างหลากหลาย ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการนิเทศภายใน มีกำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดการกำกับ ติดตามการจัดการศึกษาของผู้บริหารไว้ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประกันคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้กำหนดให้การนิเทศภายในเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์ การประเมิน เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญ และนำไปปฏิบัติใน

โรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและได้ผลอย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ 2541 : 29)

ในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จะบรรจุเป้าหมายและจุดประสงค์นั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรู้ถึงสภาพปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการบริหารและงานวิชาการ พัฒนาคูในองค์กรให้มีความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน การนิเทศจึงเป็นกระบวนการของการจัดการศึกษา ที่มุ่งส่งเสริม สนับสนุน พัฒนามาตรฐานของการศึกษา ซึ่งเป็นผลกระทบมาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยคาดหวังว่า เมื่อโรงเรียนได้จัดระบบการนิเทศภายในได้แล้ว จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และต้องการให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนการสอน ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคข้อมูลข่าวสาร ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อส่งผลถึงคุณภาพที่ดีของผู้เรียนในอนาคต

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ว่าอยู่ในระดับใด ทั้งนี้เพื่อการปรับปรุง พัฒนาการปฏิบัติงานนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามกระบวนการนิเทศ พัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู และเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ แนวทางในการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในปีการศึกษา 2559 โดยศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กจำนวน 63 โรงเรียน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครูผู้สอน จำนวน 335 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลการวิจัย จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Kerjcie and Morgan

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับลักษณะทางสังคม ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ขนาดสถานศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติการนิเทศ และด้านการประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Kerjcie and Morgan โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ในปีการศึกษา 2559 โดยศึกษาโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กจำนวน 63 โรงเรียน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 123 คน และครูผู้สอนจำนวน 335 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน และเสนอแนะแนวทางการนิเทศในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบคำถาม โดยการหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 รายด้านและภาพรวมโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) วิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการสอน ขนาดสถานศึกษา โดยการทดสอบค่า t และการทดสอบค่า f แล้ว

นำเสนอในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ของ ธีรวุฒิ เอกะกุล (2543 : 112)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วคัดเฉพาะแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ จำแนกแบบสอบถามออกเป็นกลุ่ม ตามตัวแปรที่ศึกษา ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อตามเกณฑ์การให้คะแนน นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบคำถาม โดยการหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 รายด้านและภาพรวม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) วิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการสอน ขนาดสถานศึกษา โดยการทดสอบค่า t และการทดสอบค่า f แล้วนำเสนอในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการนิเทศภายในของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับสภาพการนิเทศอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับสภาพการนิเทศสูงที่สุด คือ ด้านปฏิบัติการวางแผน รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ และ ด้านการประเมินผล ตามลำดับ ด้านที่มีระดับสภาพการนิเทศต่ำที่สุด คือ ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการนิเทศภายใน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ด้านการประเมินผลการศึกษา และด้านการวางแผน ด้านที่มีปัญหาลดต่ำสุด คือ ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1.1 ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา เมื่อพิจารณารวมรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ตัวบ่งชี้คุณภาพด้านต่างๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาตรฐานโรงเรียน คุณลักษณะต่างๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ในการนิเทศภายใน และครูมีส่วนร่วมในการศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการดำเนินงาน

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการสำรวจและประเมินความต้องการครู ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการนิเทศภายใน

1.2 ด้านการวางแผน เมื่อพิจารณารวมรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน ตามความรู้ความสามารถ และกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการกำหนดหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดความสำเร็จของแต่ละโครงการ

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กำหนดทางเลือกเพื่อใช้ในการดำเนินงานนิเทศภายในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ใช้ข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการนิเทศ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการนิเทศ

1.3 ด้านการปฏิบัติ เมื่อพิจารณารวมรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปฏิบัติการนิเทศตามแผนโครงการที่กำหนดไว้โดยคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ประชุมปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหาอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอและ สนับสนุนในเรื่องงบประมาณ ค่าใช้จ่าย วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อให้การนิเทศภายในบรรลุผล

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กำกับ ติดตามการปฏิบัติ ขั้นตอนและหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายของแต่ละบุคคลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จัดประชุมบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจง นโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย และประสานงานเพื่อให้การนิเทศดำเนินไปตามแผนและโครงการที่กำหนดไว้

1.4 ด้านการประเมินผลการนิเทศ เมื่อพิจารณารวมรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สรุปและรายงานผลการนิเทศภายในตามแผนงานโครงการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ โรงเรียนมีการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมิน ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการนิเทศภายใน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาระดับปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ปฏิบัติการนิเทศตามแผนโครงการที่กำหนดไว้โดยคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในการพัฒนา

งานที่ปฏิบัติร่วมกัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จัดประชุมบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจง นโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

2. การเปรียบเทียบผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

1. ด้านสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการนิเทศ พบว่า ขาดการแต่งตั้งกรรมการที่ชัดเจน แนวทางการนิเทศภายใน คือ ตั้งคณะกรรมการ สรรวจเงินเวลาที่ครูต้องการรับการนิเทศ เพื่อกำหนดแผนการนิเทศ ต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และหาแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน

2. ด้านการวางแผน พบว่า ไม่ได้วางแผนที่ชัดเจน ยังไม่มีระบบการติดตามที่ชัดเจน วิธีการในการประเมินและเครื่องมือในการประเมินยังไม่ชัดเจน แนวทางการนิเทศภายใน กำหนดให้มีการนิเทศตามปฏิทินโดยมีตัวแทนจากผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอน เพื่อให้สามารถทำการนิเทศได้ตามวันเวลาที่กำหนด จัดทำปฏิทินการนิเทศให้กับผู้นิเทศและผู้ถูกนิเทศได้รับทราบก่อนที่จะมีการปฏิบัติตามแผน

3. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ พบว่า ดำเนินการนิเทศไม่ตรงตามแผนที่วางไว้ แนวทางการนิเทศภายใน คือ ให้มีการนิเทศสม่ำเสมอเป็นระยะ ให้ประเมินอย่างต่อเนื่อง ทำความเข้าใจกับผู้รับการนิเทศ เพื่อหาเวลาที่เหมาะสมสอดคล้องกัน ให้ความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ โดยการเข้ารับการอบรมศึกษาดูงาน เป็นต้น กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สร้างความเข้าใจระหว่างผู้รับการนิเทศกับผู้นิเทศแบบกัลยาณมิตร สร้างความตระหนักให้กับบุคลากรให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น ควรมีการปฏิบัติงานและหน้าที่ที่รับผิดชอบที่ชัดเจน

4. การประเมินผลการนิเทศ พบว่า ขาดการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง แนวทางการนิเทศภายใน คือ ต้องมีการจัดประชุมหาแนวทางแก้ไข ผู้บริหารจะต้องควบคุมกำกับ ดูแล ติดตามผล อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการนิเทศภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ พิบูลชัย ศรี

เข้ม (2553: บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 10 สภาพการนิเทศภายใน โรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 10 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ ศึกษานิเทศก์ได้เข้ามาติดตามการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนให้อยู่ในกรอบงานการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ และปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 เมื่อพิจารณาโดยรวมมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ วิสูตร ม่วงหวาน (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการ นิเทศ ภายในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้าน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ปัญหาการนิเทศภายใน สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ทั้งโดยรวมและ รายด้าน มีระดับการปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย และยิ่งสอดคล้องกับ ธวัชพงษ์ ฐปัญญา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศการเรียนการสอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนและ จำแนกตามขนาดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการนิเทศการเรียนการสอนอยู่ในระดับ มากและมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย ทั้งโดยรวมและรายด้านเกือบทุกด้าน

2. เปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดย จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 แตกต่างกันไป มีความคิดเห็นต่อ การนิเทศในโรงเรียน ไม่ แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ สภาพร เถรวงแก้ว (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพและ ปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียน เครือข่ายนาหว้าท่าคุณ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการนิเทศภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ ในระดับมาก 2. ปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3. สภาพการ นิเทศภายในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศโดยรวมและรายด้านไม่ แตกต่างกันไป 4. ปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้นิเทศและผู้รับการ นิเทศโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ไพรัช ชารีแก้ว (2552 : 98) ได้ วิจัยเรื่องทัศนะของข้าราชการครูที่มีต่อสภาพปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี มีการดำเนินการนิเทศภายในโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้าราชการครู ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีทัศนะต่อสภาพการนิเทศภายในโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงานและขนาดของโรงเรียน และ สอดคล้องกับ นันทน์ภัส โขรัมย์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหา

การนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

แนวทางการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 คือ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการและสำรวจวันเวลาที่ครูต้องการรับการนิเทศ เพื่อกำหนดแผนการนิเทศ ต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและหาแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน กำหนดให้มีการนิเทศตามปฏิทินโดยมีตัวแทนจากผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและครูผู้สอน เพื่อให้สามารถทำการนิเทศได้ตามวันเวลาที่กำหนด จัดทำปฏิทินการนิเทศให้กับผู้นิเทศและผู้ถูกนิเทศได้รับทราบก่อนที่จะมีการปฏิบัติตามแผน ให้มีการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอและมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยนติมา พงพรม (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวางแผนโครงการการนิเทศภายใน และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อโรงเรียนในสังกัดมัธยมศึกษา เขต 29

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ควรส่งเสริมให้โรงเรียนมีการวางแผนร่วมกันในการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานนิเทศภายในของแต่ละโรงเรียน จัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปีของแต่ละโรงเรียน และมีการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการนิเทศไปสู่การพัฒนา

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 ควรสนับสนุนให้โรงเรียนมีการกำหนดเครื่องมือที่จะประเมินผลการนิเทศภายใน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในที่เหมาะสมกับสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายใน ด้านการสร้างเครื่องมือนิเทศ และการวัดผล ประเมินผลการนิเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการนิเทศภายในให้เหมาะสมกับสภาพโรงเรียน ศึกษาสาเหตุของปัญหาการนิเทศในโรงเรียน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์และคำชี้แนะที่มีคุณค่าของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายแห่งซึ่งไม่อาจนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานันท์ ทาปทา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และท่านอาจารย์ ดร.สุวิมล โพธิ์กลิ่น ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยให้ความเอาใจใส่ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์เพื่อให้สมบูรณ์ทุกขั้นตอน

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สาขาวิชาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ประสาทวิชาการด้านการบริหารการศึกษา พร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงพัฒนางานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามข้อมูลที่เป็นความจริง เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่เป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมห้องหมู่เรียน บ.ศ ศ.ค.ม. 21 ทุกท่าน ที่เป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ทั้งที่ให้อำนาจใจ เป็นแรงผลักดัน ให้การสนับสนุนตลอดมาทำให้การทำวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

บรรณานุกรม

- การศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. (2541). *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ทัศนทิมา พงษ์พรม. (2558). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2*.

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ธวัชพงษ์ ฐัญญู. (2552). *สภาพและปัญหาการนิเทศการเรียนการสอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นันทน์ภัส ไชรัมย์. (2555). *สภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดพื้นที่ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิบูลชัย ศรีเข้ม. (2553). *การศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 10*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไพรัช ชาริแก้ว. (2552). *ทัศนะของข้าราชการครูที่มีต่อสภาพปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิสูตร ม่วงหวาน. (2551). *การศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สถาพร เถรวงแก้ว. (2550). *สภาพและปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายนาหว้าท่าคุณ* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนคร เมืองอุบลราชธานี

The Satisfaction of people towards Public Services in Ubon Ratchathani Municipality

สกลรัชต์ คงรอด¹, อัญญาณี อดทน²
Sakolratch Kongrod¹, Anyanee Odton²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนประชากรในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 389 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วยค่า t-test และการทดสอบ F-test ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ทั้ง 2 ด้านคือ 1) ด้านสถานที่ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ในภาพรวม ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความพึงพอใจด้านสถานที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยผู้ให้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$) รองลงมาคือ ด้านสถานที่ที่มีอากาศปลอดโปร่ง ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) และที่จืดจางที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม เช่น สนามกีฬา พื้นที่วิ่ง ที่เดินแอโรบิก ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ กิจกรรมกีฬาต่างๆ เช่น วิ่ง ตะกร้อ บาสเกตบอล มีอุปกรณ์สนับสนุน ฯลฯ ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) และ ห้องน้ำมีความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมือง

¹ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (Bachelor degree student, Human Resource Management Program, Faculty of Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

² อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (Lecturer, Human Resource Management Program, Faculty of Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University)

อุบลราชธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ โดยการทดสอบค่า t-test และการทดสอบค่า F-test พบว่าภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การใช้บริการสวนสาธารณะ

Abstract

This research objectives are: 1) to study the satisfaction of using public park services in Ubon Ratchathani Municipality; 2) to compare the satisfaction of public park services in Ubon Ratchathani Municipality. The sample used in the research is a population representative of Ubon Ratchathani Municipality. The sample size was to calculated by using Taro Yamane. The sample used in this study was 389 people. The tool used in this research was a questionnaire to measure the satisfaction of users in the public park services in Ubon Ratchathani Municipality. The research was divided into 2 parts: Part 1: Personal information of the respondents; Part 2: Facility. Data analysis consists of the five-level questionnaire and the open-ended questionnaire. Statistics used for the analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research found that overall, those who used the park service were very satisfied. Location satisfaction had the highest average. Park users were satisfied at a high level ($\bar{X}=4.30$). Public park users were highly satisfied ($\bar{X}=4.13$) and secure parking, the average satisfaction was minimal. The satisfaction of facilities and activities such as the stadium, running tracks, aerobics, etc. had the highest satisfaction ($\bar{X}=4.05$), followed by sports activities such as running, Thai ball game, and basketball, Park users were satisfied at a high level ($\bar{X}=3.98$) and the bathrooms were adequate for service. The average satisfaction was minimal.

Keywords: Satisfaction, public park services

บทนำ

สวนสาธารณะ (Park หรือ Public parks) หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับประชาชนทั่วไป และเป็นที่ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ออกกำลังกาย เดินเล่น พักผ่อน โดยมีการจัดแต่งบริเวณไว้อย่างสวยงามพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการแก่ประชาชน (อาชัญญา รัตนอุบล, 2548: 47) โดยประเภทของสวนสาธารณะแบ่งได้หลายประเภทดังนี้ 1. สวนสนามเด็กเล่น (Tot-Lots) 2. สวนสาธารณะระดับหมู่บ้าน (Neighbourhood Park) 3. สวนสาธารณะระดับชุมชน

(Community Park) 4. สวนสาธารณะระดับอำเภอ (District Park) 5. สวนสาธารณะระดับจังหวัด (City Park)

สวนสาธารณะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีด้วยกันทั้งหมด 6 แห่ง และมีอีก 3 แห่งรอการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้เป็นสวนสาธารณะในอนาคต โดย 6 แห่งประกอบไปด้วย สวนธารณะหนองบัว สวนสาธารณะทุ่งศรีเมือง สวนสาธารณะห้วยม่วง สวนสาธารณะบุรพานอก สวนสาธารณะอยู่วงศ์ธรรม สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ รวมเนื้อที่ทั้งหมดของสวน 6 แห่ง มีเนื้อที่ทั้งหมด 248 ไร่ โดยสวนสาธารณะห้วยม่วงมีเนื้อที่ทั้งหมด 129 ไร่ เป็นสวนสาธารณะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี (สำนักงานเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี, 2560)

ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา “ความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี” เพื่อเป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ และเพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงให้กับสำนักงานเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับจากงานวิจัยเหล่านี้ ไปปรับปรุงส่วนที่มีข้อบกพร่อง และพัฒนาต่อไปในอนาคต อีกทั้งใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการออกแบบสวนสาธารณะอีก 3 แห่งที่รอการปรับปรุงพัฒนาในอนาคต เพื่อให้ได้สวนสาธารณะที่ตรงตามความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนส่วนมาก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 79,639 คน (ข้อมูลล่าสุด กรกฎาคม 2560 จากสำนักงานเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี)

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี จำนวน 398 คน ซึ่งคำนวณได้จากสูตรของ ทาโรยามาเน คือ $n = N / 1 + N(e)$ 2 สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$n = N / 1 + N(e)$$

$$n = 79,639 / 1 + 79,639(0.0025)$$

$$n = 79,639 / (1 + 199.09)$$

$n=79,639 / 200.1$

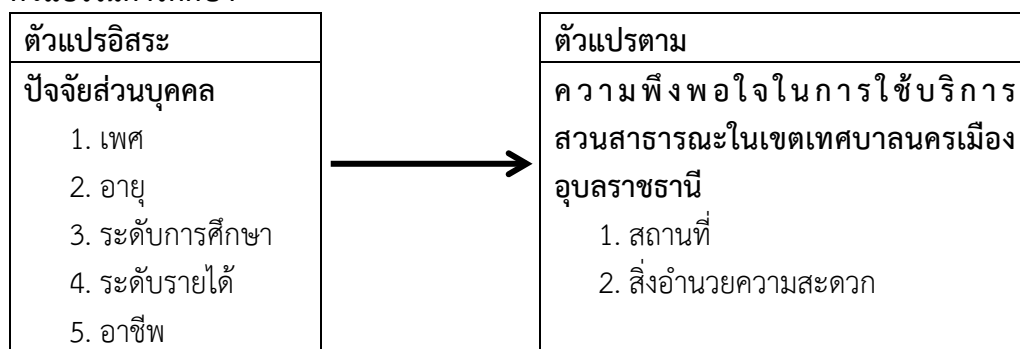
$n=397.99$

$n=398$ คน

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดทำเพื่อศึกษาความพึงพอใจและเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานีในการใช้บริการ การออกกำลังกายในสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี

ตัวแปรในการศึกษา



วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มาใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยวิธีของ Taro Yamane กำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลจากกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพ ซึ่งมีลักษณะให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราวัด 5 ระดับ (Likert Scale) จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสถานที่ 2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยแบบสอบถามแต่ละข้อมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มีความพึงพอใจ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-end question)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.54 เพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.46 โดยส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมา อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.9 อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.5 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.1 รองลงมา การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละร้อยละ 11.1 การศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 64.1 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา รายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 20.6 รายได้ 20,001-30,000 ต่อเดือน ร้อยละ 7.3 รายได้ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 2.5 รายได้ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี ในภาพรวม มีดังนี้

2.1 ด้านสถานที่ พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.70) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก พบว่า ประชากรที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจด้านสถานที่ที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.30) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านสถานที่มีอากาศปลอดโปร่ง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.13) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านสถานที่จอดรถเพียงพอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.78) ตามลำดับ

2.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.63) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก พบว่า ประชากรที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจด้านพื้นที่ที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =4.05) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.98) รองลงมา มีความพึงพอใจด้านการให้บริการจุด/ช่องทางที่มีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ =3.61) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี

ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะแตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานีไม่แตกต่างกัน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ไม่ต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีโดยจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ 1) ด้านสถานที่ และ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม มีดังนี้

2.1) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2) ด้านสถานที่ ผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานีในภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายด้านโดยพิจารณาจากระดับความพึงพอใจ 3 ลำดับแรกพบว่า ด้านสถานที่เหมาะกับทุกเพศทุกวัย ด้านสถานที่มีอากาศปลอดโปร่ง และด้านสถานที่จอดรถเพียงพอ ทั้ง 3 ด้านนี้มีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจาก ภายในบริเวณของสวนสาธารณะมีขนาดพื้นที่เหมาะสม จึงสามารถที่จะจัดสรรพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของคนทุกเพศทุกวัยได้เป็นอย่างดี โดยมีการแบ่งพื้นที่การออกกำลังกายที่เหมาะสมชัดเจน และมีพื้นที่รองรับการทำกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งยังมีการแบ่งพื้นที่เพื่อสร้างที่จอดรถเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่มาใช้บริการสวนสาธารณะ โดยที่ทุกเพศทุกวัยสามารถใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ภายในบริเวณสวนสาธารณะยังมีการปลูกพืช จำพวกไม้สวนไม้ประดับเพื่อเป็นการตกแต่งให้สวนสาธารณะมีความสวยงามและยังทำให้มีสวนสาธารณะมีความร่มรื่นมากขึ้น มีอากาศปลอดโปร่งเนื่องด้วยจากปลูกต้นไม้ชนิดต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชัย ชุมแวงวาปี (2551) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการของศูนย์ออกกำลังกายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า สภาพแวดล้อมการ ออกกำลังกายในศูนย์ออกกำลังกายผู้ให้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มาก ทั้งนี้เป็นเพราะศูนย์ออกกำลังกายมีสถานที่ตั้งอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำให้ผู้ให้บริการมีความสะดวกในการมาใช้บริการ ขณะเดียวกันสถานที่ออกกำลังกายแต่ละชนิดก็มีความปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นเหมาะสำหรับการเลือกเข้ามาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภพ มุ้ยหมัด (2559) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการออก

กำลังกาย การเล่นกีฬา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในเรื่องสถานที่จอดรถอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องด้วยที่จอดรถค่อนข้างกว้างขวาง เพียงพอต่อความต้องการและสะดวกสบายมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญลักษณ์ หงส์โตและคณะ (2559) โดยได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและความสำคัญในการใช้บริการสนามกีฬามหาวิทยาลัยมหิดล โดยผลการวิจัยพบว่า สถานที่ที่มีการจัดสภาพแวดล้อมสะอาดสวยงาม อากาศถ่ายเทได้สะดวก เนื่องด้วยสถานที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญไม่แพ้กับการบริหารจัดการและผู้ให้บริการ เพราะความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่ถือเป็นการให้บริการที่ไม่มีชีวิตแต่ก็ควรอยู่ในสถานที่พร้อมใช้งาน อยู่ตลอดเวลา

2.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม ผู้ที่ให้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี มีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายด้านโดยพิจารณาจากระดับความพึงพอใจ 3 ลำดับแรก พบว่า ด้านพื้นที่เพียงพอต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการมีกิจกรรมกีฬาหลากหลาย และด้านการมีป้ายคำแนะนำ/ช่องทางการให้บริการมีความเหมาะสมและเข้าถึงได้สะดวก ทั้ง 3 ด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเกิดจาก สวนสาธารณะถูกออกแบบพื้นที่เพื่อให้เหมาะสมต่อการออกกำลังกายและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการออกกำลังกาย และเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ที่มาใช้บริการที่มีความต้องการแตกต่างกัน จึงอาจเป็นเหตุให้ต้องมีการจัดสรรพื้นที่ออกกำลังกายและออกแบบพื้นที่เพื่อให้เป็นการอำนวยความสะดวกต่อการทำกิจกรรมที่หลากหลายนอกเหนือจากกิจกรรมการออกกำลังกาย และด้วยการมีกิจกรรมหลายหลายทำให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อีกทั้งการมีอุปกรณ์ที่สามารถตอบสนองการทำกิจกรรมนั้นๆ ได้จึงน่าจะเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน และด้วยช่องการเข้า-ออกสวนสาธารณะ สามารถเข้า-ออกได้มากกว่า 2 ช่องทาง มีป้ายให้การช่วยเหลือหากเกิดเหตุร้ายภายในสวนสาธารณะ ป้ายคำแนะนำการออกกำลังกาย ป้ายบอกทางที่ชัดเจน และมีป้ายอธิบายถึงกฎระเบียบการใช้สวนสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภควดี ศรีอ่อน (2555) โดยได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์ กรณีศึกษา สวนรมณีนาถ โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้สวนรมณีนาถเข้ามาทำกิจกรรมหลายชนิด แต่ละชนิดมีกิจกรรมที่มีความแตกต่างยังพบอีกว่าบางพื้นที่ มีกิจกรรมชนิดเดียวกันเป็นประจำ และความสมบูรณ์ของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเข้ามาใช้สวนรมณีนาถ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมาน ภูนาสูง (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดยโสธร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร โดยการวิจัยพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสนามกีฬาจังหวัดยโสธร ได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มาใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกในการเข้า-ออกสถานที่ จัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องออกกำลังกายที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่าง ทั้งนี้อาจเกิดจาก เพศ ต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน เพราะพฤติกรรมในการออกกำลังกาย ต่อชนิดกีฬาที่เล่นแตกต่างกันภายในสวนสาธารณะ ความปลอดภัยของสถานที่ เป็นส่วนประกอบของการตัดสินใจมาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ วิวัฒน์ กาญจนะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2551 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เหตุผลเกี่ยวกับโครงสร้างของร่างกายที่แตกต่างกันของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเพศหญิงมีข้อจำกัดหลายประการ ที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออกกำลังกายน้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ วิมาน ภูนาสูง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬา จังหวัดยโสธร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร พบว่า จำแนกตามเพศ แตกต่างกัน ในด้านของความปลอดภัยอาจเป็นเพราะว่าทัศนคติหรือความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีไม่เท่ากัน ซึ่งเพศชายจะมีมากกว่าเพศหญิง จึงส่งผลทำให้ความมั่นใจในความปลอดภัยเมื่อเข้ามาใช้บริการสนามกีฬาจังหวัดยโสธร มีมาน้อยไม่เท่ากัน ส่วนผู้ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจาก ด้วยสวนสาธารณะเป็นพื้นที่เปิด ให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเป็นพื้นที่ที่ทุกคนสามารถเข้ามาใช้บริการได้โดยไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งยังมีบริการหลากหลายและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่อการออกกำลังกายและพักผ่อน จึงทำให้ผู้ที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สมคิด สวนศรีและคณะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการออกกำลังกายของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการออกกำลังกายโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี จำแนกตามรายด้าน พบความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ ความพึงพอใจ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน ทางด้านสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรม โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเห็นได้ชัดเจนที่สุด อาจจะเนื่องด้วยพฤติกรรมหรือจุดประสงค์ของผู้ที่ใช้บริการสวนสาธารณะระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน จากการที่กลุ่มผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลพบว่า เพศชายมักมาออกกำลังกายกันเป็นกลุ่มมากกว่า และชนิดกีฬาการออกกำลังกายมากที่สุดคือ การเตะฟุตบอล รองลงมาคือบาสเกตบอล ซึ่งภายในบริเวณสวนสาธารณะ มีพื้นที่เพียงพอและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

ความสะดวกมาก จึงเป็นเหตุให้เพศชายมีความพึงพอใจในด้านนี้สูงกว่า แตกต่างจากเพศหญิงที่มักมาใช้บริการเพียง 1-2 คน โดยจากการลงสำรวจพื้นที่พบว่า การเดินหรือการวิ่ง การเดินแอโรบิค คือกิจกรรมที่เพศหญิง ใช้ในการออกกำลังกายเป็นส่วนมาก และปัญหาที่พบในการวิ่งหรือการเดินคือ แสงสว่างในบางช่วงของลู่วิ่ง มีไม่เพียงพอ พื้นผิวทางวิ่งขรุขระ ไม่เรียบ ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายได้ ซึ่งผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญลักษณ์ เยี่ยมมิตร (2556) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2554 โดยผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2554 ด้านเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายและด้านพฤติกรรมการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านสถานที่ ที่จอดรถเสี่ยงต่อการถูกโจรกรรม จึงควรจัดให้บริเวณที่จอดรถมีแสงสว่างมากขึ้น มีกล้องวงจรปิดที่เพียงพอ และมีระบบรักษาความปลอดภัย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ
2. ข้อเสนอแนะด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำมีจำนวนไม่เพียงพอและความสะอาดของห้องน้ำยังไม่ดีนัก จึงควรจัดให้มีแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาห้องน้ำอย่างต่อเนื่อง และควรเพิ่มจำนวนของห้องน้ำให้เพียงพอ
3. ควรมีการรณรงค์ หรือประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรักษาความสะอาด การคัดแยกขยะ และจุดทิ้งขยะที่เพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

- Sariya. (2552). *สวนสาธารณะ Public Park* สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560 จาก <http://urbandevelopment-sariya.blogspot.com/2009/10/public-park-1.html>
- เมธา หริมเทพาธิป. (2560). *ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of need)* สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560. สืบค้น <https://www.gotoknow.org/posts/629839>
- ชาญลักษณ์ เยี่ยมมิตร. (2556). *การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีปีการศึกษา 2554*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณรงค์ ขงทุมมินทร์. (2553). ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสวนสาธารณะทุ่งศรีเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี, *สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 16(1), 103-117.
- บุศรินทร์ ชลานุกาพ. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการดูแลสุขภาพกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.
- ภควดี ศรีอ่อน. (2555). พฤติกรรมการใช้สวนสาธารณะและสภาพแวดล้อมทางภูมิทัศน์กรณีศึกษาสวนรมณีนาถ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม.
- วิมาน ภูนาสูง. (2557) ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดยโสธรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, สาขาวิชาการบริหารศึกษา.
- สมภพ มุฮัมหมัด. (2559). ศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิทธิชัย ชุมแวงวาปี. (2551). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อศูนย์ออกกำลังกายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะวิทยาศาสตร์, สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2548). รายงานการวิจัยการจัดการเรียนรู้ของแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต: สวนสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.

**“Confident Digital Content: Master the fundamentals of
online video, design, writing and social media
to supercharge your career”
by Adam Waters.**

ปริทัศน์โดย รองศาสตราจารย์ ดร.
สมาน อัครวุฒิ¹

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียน

Adam Waters มีประสบการณ์เกี่ยวกับ “digital content” หรือที่ผู้ปริทัศน์เรียกว่า “เนื้อหาดิจิทัล” มากกว่า 10 ปี ในหลายรูปแบบและที่อยู่อีกหลายช่อง ทำงานให้ทีมบริการออกอากาศของอังกฤษ เป็นที่ปรึกษารัฐบาลประเทศอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นพี่เลี้ยงนักพัฒนาสื่อสร้างสรรค์แนวใหม่

สาระสำคัญของหนังสือ

เนื้อหาหนังสือเล่มนี้ นำเสนอสาระไว้ 9 เรื่อง คือ บทนำ และ บทที่ 1 ถึง 8 ในบทนำนั้น ผู้เขียนให้สาระพื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับดิจิทัล โดยเฉพาะนิยามคำว่าดิจิทัล ซึ่งมีความเข้าใจแตกต่างกันไป แต่เมื่อกล่าวถึง digital content หรือเนื้อหาดิจิทัล นั้นผู้เขียนนิยามว่าหมายถึงเนื้อหาสาระที่นำเสนอในรูปแบบของการเขียน ภาพ แผนภูมิ เสียง หรือวิดีโอที่ที่สามารถอ่านได้ในสมาร์ทโฟน หรือคอมพิวเตอร์

บทที่หนึ่ง กล่าวถึงความสำคัญของทักษะดิจิทัลที่มีต่อการทำงานอาชีพ โดยผู้เขียนเสนอว่าทุกวันนี้เป็นโลกแห่งดิจิทัล ใครไม่มีทักษะดิจิทัลและไม่ใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานแล้วก็จะตกยุค เสียเปรียบในการแข่งขัน ปัญหา หรือช่องว่างของทักษะงาน เกิดจากบุคลากรคิดว่าทักษะดิจิทัลเป็นเรื่องที่ยู่ยากซับซ้อน เรียนรู้ยาก จึงไม่ยอมเรียนรู้ ทำให้องค์กรเสียโอกาส

บทที่สอง กล่าวถึงแนวทางในการผลิตเนื้อหาดิจิทัล ซึ่งมีสามลักษณะใหญ่ ๆ คือ แบบสั้น แบบยาว และแบบเล่าเรื่อง แบบสั้นคือ นำเสนอเฉพาะหัวข้อและประเด็นสำคัญ ไม่ว่าจะเสนอโดยข้อความ ภาพ วิดีทัศน์ หรือเสียงบรรยาย หรือผสมผสานกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นภาพ วิดีทัศน์ หรือเสียงบรรยาย ควรมีข้อความของเนื้อหาที่นำเสนอด้วย เพราะลูกค้าเนื้อหาดิจิทัลนิยมดูเนื้อหาดิจิทัลจากโทรศัพท์มากกว่าอย่างอื่น จึงไม่อยากให้มีเสียงรบกวนคนอื่น

¹ รองศาสตราจารย์, ดร. ชำราชการบำนาญ (Associate Professor, Ph.D., retired government servant service)

ยกเว้นเนื้อหาหายวๆ ซึ่งต้องเป็นเรื่องดีจริงๆ ผู้ใช้บริการจึงจะเสียเวลาติดตาม ทักษะการเล่าเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสื่อที่ใช้เนื้อหาดิจิทัลในการสื่อสาร

บทที่สาม นำเสนอเกี่ยวกับการสร้างสื่อวีดิทัศน์ นำเสนอเกี่ยวกับแนวการสร้างสื่อวีดิทัศน์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสื่อสาร และนำเสนอความแตกต่างระหว่างวีดิทัศน์แบบเส้นตรง กับแบบดิจิทัล วีดิทัศน์แบบเส้นตรงจะนำเสนอเรื่องต่างๆ ตามลำดับเวลาที่เกิด ส่วนวีดิทัศน์แบบดิจิทัลนั้น ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเวลา และที่สำคัญคือ ควรจะสั้นๆ และเป็นแบบภาพเงียบ ใช้หนังสือบรรยายแทน จอเหมาะกับการดูทางโทรศัพท์ เริ่มต้นแบบที่ประเด็นสำคัญและประทับใจ และใช้ข้อมูลดิบ หรือปฐมภูมิมากกว่าการสรุป

บทที่สี่ ว่าด้วยการออกแบบแผนภูมิ ภาพถ่าย และเสียง บทที่ห้า นำเสนอความสำคัญและแนวทางในการสร้างชุมชนดิจิทัล บทที่หก ว่าด้วยเรื่องของการประเมินสื่อดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัลที่ดีเป็นแค่ความสำเร็จแบบครึ่งทาง ถ้าไม่มีการติดตามผลและประเมินผลแล้ว สื่อที่สร้างขึ้นก็ไม่มี ความหมาย แต่พวกเราใช้ชีวิตที่โปรแกรมใช้งานในการผลิตสื่อดิจิทัลนั้น เมื่อมีผู้เปิดใช้ผลงานของเราก็จะทราบได้ทันที รวมทั้งสถิติในการใช้ด้วย อย่างไรก็ตาม ถ้าช่องทางในการเผยแพร่สื่อของเราไม่ช่องในการสื่อสารสองทางได้ จะเป็นประโยชน์ยิ่ง

บทที่เจ็ด กล่าวถึงสื่อสังคม (social media) ผู้เขียนกล่าวถึงพลังและความสำคัญของสื่อสังคมที่ส่งผลสำคัญกับชีวิตและการงานของคนในยุคปัจจุบัน แต่มีความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า สื่อสังคมเป็นเรื่องของคนหนุ่มคนสาวเท่านั้น สื่อสังคมเป็นเรื่องไร้สาระ เป็นเรื่องที่ย่างยากซับซ้อน เป็นเรื่องประเดี้ยวประด้าว เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการสร้างและประสบความสำเร็จ ซึ่งจริงเพียงบางส่วนเท่านั้น ความจริงแล้วหากเข้าใจเรื่องนี้อย่างแท้จริง และจริงใจที่จะสื่อสารกับเพื่อนร่วมโลกในสิ่งที่เราต้องการแชร์ทุกอย่าง เป็นสิ่งที่ทำได้และมีคุณค่าในตัวเอง สำหรับแนวทางสู่ความสำเร็จนั้น ผู้เขียนเสนอไว้ว่า เราต้องรู้จักกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการสื่อสาร เรามีทุนและเวลามากน้อยเพียงใด มีเนื้อหาสาระอะไรที่จะแชร์ และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราบรรลุเป้าหมาย

บทที่แปด กล่าวถึงเรื่องของคน ซึ่งเป็นหัวใจของความสำเร็จในการสื่อสารด้วยเนื้อหาดิจิทัล [จริงๆ ของทุกเรื่อง-ผู้ปริทัศน์] เพราะไม่ว่าเราจะเข้าใจและวางแผนได้ดีขนาดไหน แต่ความสำเร็จทั้งหมดอยู่ที่คน คือทั้งเพื่อนร่วมงาน ผู้ประสานงาน ผู้รับข่าวสาร และลูกค้า ผู้นำด้านเนื้อหาดิจิทัลควรหาให้พบว่า ใครคือผู้ที่จะเป็นทูตในการสื่อสาร ใครเป็นฝ่ายคัดค้าน ใครคือผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยเราได้ และใครจะทำการสิ่งที่เราต้องการให้เป็นจริงได้

ความเห็นและข้อเสนอแนะท้ายเรื่อง

หนังสือเล่มนี้นำเสนอสาระมีมหนึ่งของยุคดิจิทัล คือ เนื้อหาดิจิทัล ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะในการผลิตและการสื่อสารด้วยเนื้อหาดิจิทัล ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ในการสื่อสารและการเรียนรู้ในปัจจุบัน เนื้อหาที่สรุปไว้ข้างต้นนั้น ผู้ปริทัศน์นำมา

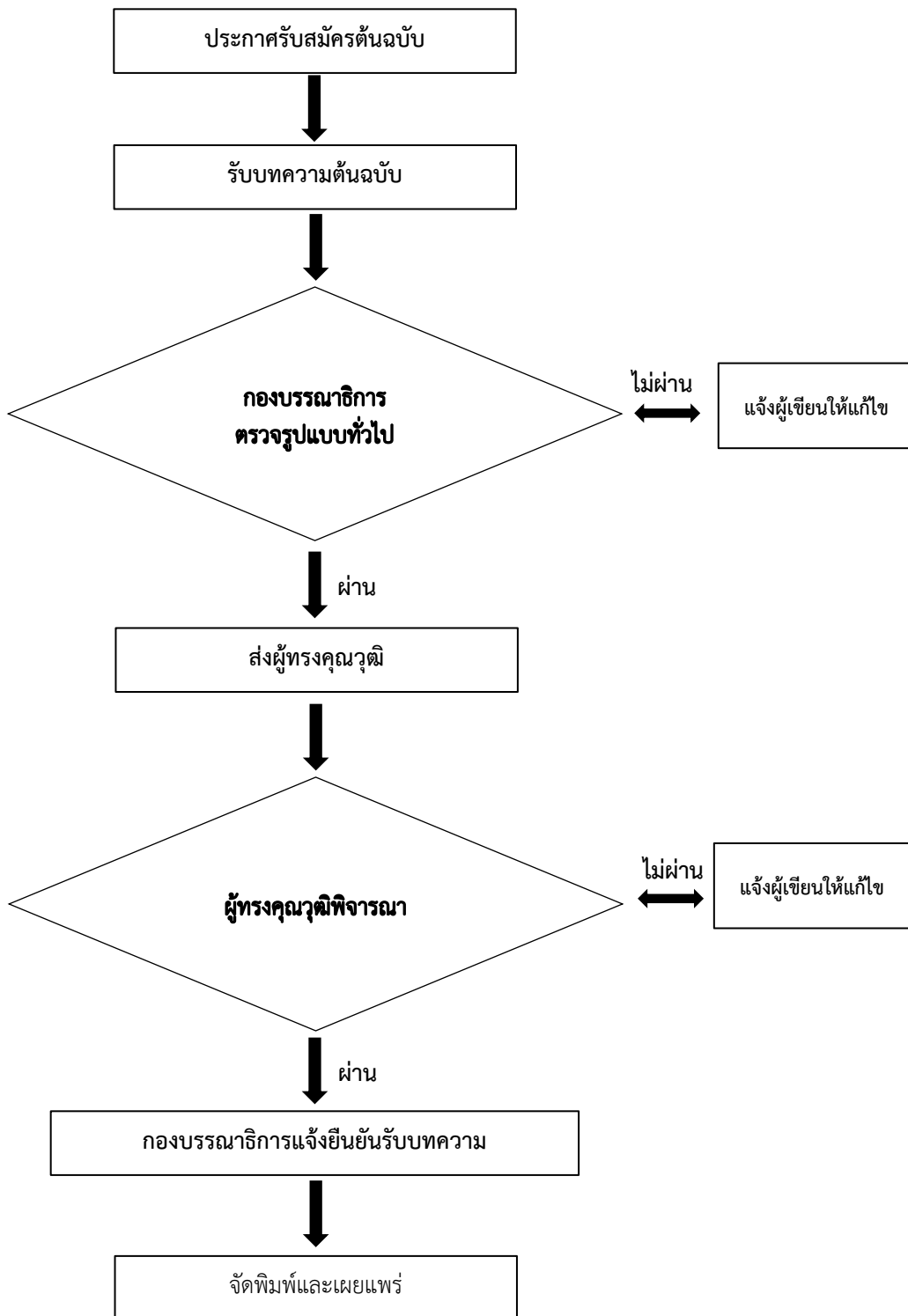
เฉพาะประเด็นสำคัญที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์เบื้องต้นสำหรับผู้สนใจเกี่ยวกับการผลิตและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในยุคดิจิทัล หากสนใจอาจจะศึกษาเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มนี้อีกครั้งหนึ่ง หรือหนังสือตามบรรณานุกรมของหนังสือเล่มนั้น ตลอดจนสื่อออนไลน์อื่นๆ ต่อไป อย่างไรก็ตามคำแนะนำที่ดีที่สุดคือ “ทำไปเรียนรู้ไป” สิ่งที่จะไม่รู้ว่าจะทำได้จริงหรือไม่จนกว่าจะนำสู่การปฏิบัติ สรุปก็คือความสำเร็จเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการทำ ทำแล้วก็ทำเท่านั้นครับ

เอกสารอ้างอิง

Waters, Adam. (2018). *Confident Digital Content: Master the fundamentals of online video, design, writing and social media to supercharge your career*. London: Kogan Page.

ภาคผนวก

ขั้นตอนการจัดทำวารสาร



แบบเสนอผลงานวิชาการเพื่อลงตีพิมพ์ใน
วารสารนวัตกรรมการทางสังคมศาสตร์

ข้าพเจ้า ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว

ชื่อ-สกุล

(ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่งทางวิชาการ (โปรดระบุ)

☐ ศาสตราจารย์

☐ รองศาสตราจารย์

☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

☐ ดร.

☐ อาจารย์

☐ อื่นๆ

ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ (ที่ติดต่อได้)

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน โทรศัพท์มือถือ

โทรสาร E-mail

มีความประสงค์ขอส่งผลงานวิชาการ เรื่อง :

ชื่อผลงาน (ภาษาไทย)

.....

ชื่อผลงาน (ภาษาอังกฤษ)

.....

ประเภทผลงานวิชาการ ☐ บทความรับเชิญ ☐ บทความวิจัย ☐ บทความวิชาการ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผลงานนี้ ☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าเพียงผู้เดียว

☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ที่ระบุชื่อในผลงาน

ผลงานนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และจะไม่นำไปเพื่อพิจารณาตีพิมพ์
เผยแพร่ในที่อื่นๆ อีก นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้ส่งผลงานต้นฉบับนี้ มายังกองบรรณาธิการวารสารนวัตกรรมการทาง
สังคมศาสตร์

.....ลายมือชื่อ เจ้าของบทความ
(.....)

วันที่

แบบรับรองพิจารณาบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ใน
วารสารนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์

ข้าพเจ้า ☐ ศาสตราจารย์ ☐ รองศาสตราจารย์ ☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ ดร. ☐ อาจารย์

ชื่อ-สกุล

ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ (ที่ติดต่อได้)

.....

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน โทรศัพท์มือถือ

โทรสาร E-mail

ขอรับรองว่าได้ตรวจสอบบทความวิจัยจากปริญญานิพนธ์/วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง :

ชื่อผลงาน (ภาษาไทย)

.....

ชื่อผลงาน (ภาษาอังกฤษ)

.....

ของนักศึกษา ชื่อ-สกุล

ว่าถูกต้องตามหลักวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งบทความนี้ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และ
ไม่อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ในที่อื่นๆ

.....ลายมือชื่อ
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

วันที่

**ใบสมัครสมาชิก
วารสารนวัตกรรมการทางสังคมศาสตร์**

ชื่อ-สกุล

ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ (ที่ติดต่อได้)

.....

โทรศัพท์ที่ทำงาน โทรศัพท์มือถือ

E-mail

☐ ขอสมัครเป็นสมาชิกวารสาร “นวัตกรรมการทางสังคมศาสตร์”

☐ หนึ่งปี 4 ฉบับ

ราคา 500 บาท

☐ สองปี 8 ฉบับ

ราคา 800 บาท

ชำระผ่าน ธนาคารกรุงไทย เลขที่บัญชี 313-0-73265-9

ชื่อบัญชี วารสารนวัตกรรมการทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

โดยได้แนบหลักฐานการชำระเงิน :

☐ สำเนาหลักฐานเอกสารยืนยันการชำระเงิน ส่งทางไปรษณีย์มายังมหาวิทยาลัยราชธานี

☐ อัปโหลดหลักฐานเอกสารยืนยันการชำระเงิน มายัง e-mail: jriss@rtu.ac.th วันที่

ฝ่ายสมาชิการสาร สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชธานี

261 เลี้ยวเมือง, ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี อุบลราชธานี, 34000

โทรศัพท์: 0-4531-9900 ต่อ 110 โทรสาร: 0-4531-9911

E-mail : jriss@rtu.ac.th

คำแนะนำในการเตรียมและการส่งต้นฉบับ วารสารนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ พัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ ด้านการศึกษา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี บริหารธุรกิจและการจัดการ การท่องเที่ยว การจัดการการโรงแรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์

2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเชิงวิชาการ ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ นักศึกษา และนักวิชาการ

3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนานวัตกรรมด้านการศึกษา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี บริหารธุรกิจและการจัดการ การท่องเที่ยว การจัดการการโรงแรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ที่จะสามารถนำไปอ้างอิงประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 4 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม

ฉบับที่ 2 เมษายน – มิถุนายน

ฉบับที่ 3 กรกฎาคม – กันยายน

ฉบับที่ 4 ตุลาคม – ธันวาคม

ขอบเขตของวารสารฯ (Scope)

วารสาร Journal of Innovative Social Science รับบทความวิชาการ และบทความวิจัย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทความนั้นต้องนำเสนอให้เห็นถึงการสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางวิชาการที่มีประโยชน์และน่าสนใจ รวมถึงการนำเสนอผลการวิจัย ที่เป็นปัจจุบัน เป็นประโยชน์ต่อทั้งแวดวงวิชาการและวิชาชีพ โดยบทความที่จะได้รับการตีพิมพ์นั้น จะต้องผ่านการพิจารณากลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในสาขาที่บทความนั้นเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยขอบเขตเนื้อหาทางวิชาการของวารสาร ฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จะครอบคลุมเนื้อหาทางการศึกษา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบัญชี บริหารธุรกิจและการจัดการ การท่องเที่ยว การจัดการการโรงแรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคมศาสตร์

สำหรับบทความที่จะลงตีพิมพ์ในวารสาร Journal of Innovative Social Science จะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นๆ การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ส่งบทความโดยตรง การเผยแพร่ต่อไปต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

การพิจารณาบทความ (Editorial and Review Process)

บทความจะได้รับการพิจารณาหลังตีพิมพ์จะต้องผ่านการพิจารณาจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาเพื่อทำการกลั่นกรองและตรวจสอบคุณภาพของบทความ ดังนี้

1. กองบรรณาธิการแจ้ง/ตอบกลับการได้รับบทความตามข้อกำหนดการส่งบทความ จากนั้นกองบรรณาธิการจะตรวจสอบชื่อเรื่องและเนื้อหาของบทความว่าเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอยู่ในขอบเขต (Scope) ของวารสาร

2. เมื่อกองบรรณาธิการพิจารณาเห็นควรว่าบทความเป็นบทความที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และอยู่ในขอบเขต (Scope) ของวารสารจะดำเนินการส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความนั้นๆ ต่อไป โดยที่ผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นผู้พิจารณาว่าบทความอยู่ในระดับที่เหมาะสมที่จะลงตีพิมพ์ได้หรือบทความนั้นๆ ควรมีการแก้ไขในบางส่วนก่อนการตีพิมพ์ หรือปฏิเสธการตีพิมพ์ โดยกองบรรณาธิการจะอ้างอิงจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3. กองบรรณาธิการส่งหนังสือตอบรับการตีพิมพ์หรือปฏิเสธการตีพิมพ์ให้เจ้าของบทความ

ประเภทของผลงานวิชาการที่เป็ดรับตีพิมพ์

1. บทความวิจัย (Research Article) เป็นงานเขียนที่เกิดจากการวิจัยของผู้เขียนหรือสมาชิกร่วมในงานวิจัยนั้น อย่างเป็นระบบ และไม่เคยได้รับการตีพิมพ์มาก่อน

2. บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความทางวิชาการที่นำเสนอเนื้อหาสาระทางวิชาการที่น่าสนใจ ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ หรือประมวลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น จากการวิจัยที่ผ่านมา จากเอกสารอ้างอิง จากความคิดเห็นของผู้เขียนและผู้อื่น อาจมีการนำเสนอในมุมมองใหม่ ที่สนับสนุนหรือคัดค้านต่อทฤษฎี หรือองค์ความรู้ทางวิชาการเดิม หรือเป็นการนำเสนอแนวทางในการวิเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ไม่เคยมีผู้รวบรวมเรียบเรียง หรือวิเคราะห์มาก่อน

การเตรียมบทความเพื่อการตีพิมพ์ในวารสาร

บทความวิจัย ประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง (Title) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้เขียน (Author(s)) ใช้ชื่อเต็มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นเรียงความย่อหน้าเดียว ที่สรุปสาระสำคัญของบทความไว้โดยครบถ้วน และควรมีความยาวไม่เกิน 300 คำ
4. คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวนไม่เกิน 4 คำ และระบุไว้ท้ายบทคัดย่อ

5. เนื้อหา (Contents) ควรประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. บทนำ (Introduction)
2. วิธีดำเนินการวิจัย (Methods)
3. ผลการวิจัย (Results)
4. สรุปและอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)
5. เอกสารอ้างอิง (References)

6. เอกสารอ้างอิง (References) ใช้การอ้างอิงและบรรณานุกรมของ APA 6th Edition Style (American Psychology Association)

บทความวิชาการ ประกอบด้วย

1. ชื่อเรื่อง (Title) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้เขียน (Author(s)) ใช้ชื่อเต็มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
3. บทคัดย่อ (Abstract) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นเรียงความย่อหน้าเดียว ที่สรุปสาระสำคัญของบทความไว้โดยครบถ้วนและควรมีความยาวไม่เกิน 300 คำ
4. คำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวนไม่เกิน 4 คำ และระบุไว้ท้ายบทคัดย่อ

5. เนื้อหา (Contents) ควรประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. บทนำ (Introduction)
2. สาระในประเด็นต่างๆ (Contents)
3. สรุปและอภิปราย (Conclusion and Discussion)
4. เอกสารอ้างอิง (References)

6. เอกสารอ้างอิง (References) ใช้การอ้างอิงและบรรณานุกรมของ APA 6th Edition Style (American Psychology Association)

การเตรียมต้นฉบับผลงานที่รับตีพิมพ์ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

1. ต้นฉบับพิมพ์ด้วยกระดาษ A4 พิมพ์หน้าเดียว ระยะบรรทัด 1 เท่า (Single Space) พร้อมระบุเลขหน้า และตั้งระยะขอบกระดาษ ขอบบน 1 นิ้ว ขอบซ้าย 1.25 นิ้ว ขอบขวา 1.25 นิ้ว

2. ชื่อเรื่อง ต้องมีทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนาทั้งกลางหน้ากระดาษ

3. ชื่อผู้เขียน (Author(s)) ใช้ชื่อเต็มทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point ขีดขวหน้ากระดาษ โดยระบุชื่อผู้เขียนของแต่ละคนที่มีส่วนในงานวิจัยเรียงตามลำดับความสำคัญ

4. บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อภาษาไทย ให้ใช้คำว่า “บทคัดย่อ” ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนาขีดซ้ายหน้ากระดาษ ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ จำนวนไม่เกิน 300 คำ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ให้ใช้คำว่า “Abstract” ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนาขีดซ้ายหน้ากระดาษ ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ จำนวนไม่เกิน 300 คำ

5. เนื้อหา

5.1 เนื้อหาของต้นฉบับของบทความวิจัยและบทความวิชาการ มีความยาวไม่เกิน 15 หน้า กระดาษ A4 (รวมบทคัดย่อ เนื้อหา และเอกสารอ้างอิง)

5.2 เนื้อหาหัวเรื่อง ภาษาไทย ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point ตัวหนา และเนื้อหาหัวเรื่องภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point ตัวหนา ขีดซ้ายหน้ากระดาษ

5.3 เนื้อหาบทความภาษาไทยให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point และเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ

6. ให้ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด (Line Space) 1 บรรทัด

7. ข้อมูลในส่วนเชิงอรรถ

7.1 ข้อมูลผู้เขียน ให้ระบุ ชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนทุกคน (ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด E-mail หรือหมายเลขโทรศัพท์ โดยใช้หมายเลขกำกับตามลำดับ และให้ใส่เครื่องหมาย * เป็นตัวยกกำกับท้ายชื่อผู้แต่งหลัก (Corresponding Author) ภาษาไทย ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 point และภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 point

7.2 ส่วนประกอบอื่นหรือแหล่งที่มาของบทความ เช่น แหล่งทุนให้นำไปไว้ในส่วนของกิตติกรรมประกาศ

8. การอ้างอิงเอกสารให้ใช้รูปแบบ APA 6th Edition Style (American Psychology Association)

9. ใช้ตัวเลขอารบิกเท่านั้น และไม่ให้ใช้การตั้งค่าตัวเลขอัตโนมัติ

หมายเหตุ : นักศึกษาที่ส่งบทความวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ จะต้องมีการรับรองจากประธาน หรือกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์หลักให้พิจารณาลงพิมพ์เผยแพร่

การติดต่อในการส่งบทความ

งานวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชธานี

เลขที่ 261 ถนนเลียงเมือง ตำบลแจระแม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

โทรศัพท์ : 045-319-900 ต่อ 110

โทรสาร : 045-319-911

E-mail: jriss@rtu.ac.th

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Peer review)

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน อัสวภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ ประทุมเวียง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนคิด มะเสนะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองสุข วันแสน
อาจารย์ ดร.ปัญญา ตรีเลิศพจกุล
อาจารย์ ดร.สุรัตน์ มุทวงศ์

มหาวิทยาลัยราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต1
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Contents

บทความวิชาการ

อดีตหรือปัจจุบันที่ส่งผลสำคัญกับการดำรงชีวิตของคนเรา สมาน อัครภูมิ	1
---	---

บทความวิจัย

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย การสร้างเว็บเพจด้วยภาษา HTML ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้ชุดการสอน และการสอนโดยวิธีสอนปกติ	9
---	---

ชฎาพร สารมาศ, ทองสุข วันแสน, ประสิทธิ์ นิยมจินดา, วสันต์ หอมจันทร์	
สภาพและความต้องการของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนบ้านท่าก่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 5	24
วรารณ บุญคุ้ม, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม	

การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29	41
จิณัฐกานต์ รัชชะ, อานันท์ ทาปทา, สุวิมล โพธิ์กลิ่น	

ศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการสวนสาธารณะ ในเขตเทศบาลนครเมืองอุบลราชธานี	53
สกลรัชต์ คงรอด, อัญญาณี อดทน	

ปริทัศน์หนังสือ :

“Confident Digital Content: Master the fundamentals of online video, design, writing and social media to supercharge your career” by Adam Waters.	63
สมาน อัครภูมิ	

